

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

Jaargang 4, nummer 13

29 februari 1984

Vooraf niet-wetenschappelijk personeel gedupeerd Universiteit moet grote tegenslag verwerken

De financiële middelen waarop de universiteit dit jaar en de volgende jaren mag rekenen zijn niet toereikend om de voorgenomen uitgaven te dekken. Voor niemand van het zittende personeel hangt een ontzagdreiging boven het hoofd, ook al vertoont de begroting over dit jaar waarschijnlijk een exploitatietekort. In de komende jaren zullen de tegenvallers, die minister Deetman in het Algemeen Financieel Schema bereid

heeft, tot uiting komen in een verminderde groei van de universiteit. Maar in welke orde van grootte de tegenvallers uitpakken, is nog steeds niet duidelijk.

De vrees voor financiële tegenvallers, die al enige tijd in de lucht hing, is gegrond gebleken, nu het volledige Algemeen Financieel Schema 1984-1988, de meerjarenbegroting voor de universiteiten is verschenen. Een meevaller is alleen nog mogelijk als een aparte rekening, die de RL dit jaar 2 miljoen kost, door het ministerie wordt gecorrigeerd. Maar naar verluidt is de bereidheid daartoe gering, omdat correctie zou betekenen, dat elders gekort moet worden. Ook al zou er 2 miljoen bijkomen, dan nog is volgens het College van Bestuur de marge om overeengekomen nieuwe taken te realiseren, uiterst gering. Het college vreest dat moeizaam overleg nodig zal zijn om intern een herverdeling van middelen door te

voeren over zowel de diensten als de faculteiten. Vooral het niet-wetenschappelijk personeel zal een veer moeten laten. Ook in het gunstigste geval zullen er dit jaar 53 plaatsen minder gefinancierd worden dan in het oude financieel schema was voorzien. Oorzaak daarvan is het besluit van het departement het 'voorschot op de groei', waarop de universiteit tot nu toe altijd heeft mogen rekenen, plotseling te laten vervallen. Daardoor ontstaat een achterstand die de universiteit al groeiende weer inloopt, maar een evenwicht wordt pas voor 1987 verwacht, als er 800 studenten en 160 WP-plaatsen méér zijn bijgekomen dan in het oude schema was voorzien. Voor die extra-groei wordt dus geen extra-NWP ter beschikking gesteld.

Andere pijnlijke verrassingen uit het AFS zijn het schrappen van de 'uitbouwpot' (goed voor 1,5 miljoen) en de drastische verlaging van het aantal plaatsen voor kroondocenten. De minister wil in 1988 niet meer dan 75 kroondocenten, terwijl de universiteit er 125 nodig denkt te hebben tegen die tijd.

Het College van Bestuur overweegt in navolging van andere universiteiten stappen om de pijnlijke gevolgen die het voorziet te verzachten. J.H.

Studentenactie lerarenopleiding

Studenten Sociale Gezondheidskunde zijn nog steeds uiterst bezorgd over het al dan niet doorgaan van een tweede fase lerarenopleiding. Deze opleiding die de eerste van dit soort volgens de wet op de twee fasenstructuur zou moeten zijn, zal door een veelheid aan problemen en procedurekwesties hoogstwaarschijnlijk niet van start gaan met ingang van het studiejaar 1984/1985. De studenten beraden zich op dit moment over mogelijke acties.

Donderdagavond één maart organiseert de belangenvereniging van studenten Sociale Gezondheidskunde, de studievereniging Agora, een avond over de vraag of er actie gevoerd zou kunnen worden om de tweede fase-opleiding tot eerste-gradsleraar alsnog in september 1984 van start te kunnen laten gaan. De studenten die die opleiding zouden willen volgen hebben al voorbereidingsblokken moeten volgen voor hun tweede fase en voelen zich ernstig gedupeerd door de huidige gang van zaken.

Overigens staan zij niet alleen in Nederland. Ook studenten uit Enschede, Rotterdam en Tilburg (waar eveneens experimentele studierichtingen, gestart vóór de invoering van de wet op de tweefasenstructuur, lopen) zijn mogelijk het slachtoffer van een naar hun zeggen onwillige minister Deetman.

Hoewel de universiteiten gezamenlijk schulden hebben aan het vooralsnog niet doorgaan van een tweede fase lerarenopleiding, worden de instellingen toch betrokken in de acties die eventueel komen gaan. Tezamen met hun collega's uit Enschede, Tilburg en Rotterdam zullen de Maastrichtse doctorandi-in-spé zich buigen over de actiescenario's, waarin zowel stappen naar de minister als de rechterlijke macht niet denkbeeldig zijn. EdL

Meerderheid in Kamer voor 'arbeidsmarkt criterium'

Een meerderheid van de Tweede Kamer - bestaande uit in ieder geval PvdA, CDA en D'66 - zal accoord gaan met de door Minister Deetman in november voorgestelde wijziging van de Machtigingswet Inschrijving Studenten, waardoor de gelegenheid wordt gecreëerd om de instroom van eerstejaarsstudenten te beperken op basis van de situatie op de arbeidsmarkt. Dat zal overigens alleen maar het geval zijn wanneer het gaat om een „excessieve” kloof tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, en dan alleen nog voor die studies die opleiden voor specifieke beroepen, zoals bijvoorbeeld tandheelkunde en farmacologie. Tot dusver is instroombeperking alleen mogelijk als er niet voldoende opleidingscapaciteit aanwezig is. De VVD heeft grote twijfels over het wetsvoorstel, evenals de kleine rechtse fracties. PSP en PPR zijn tegen.

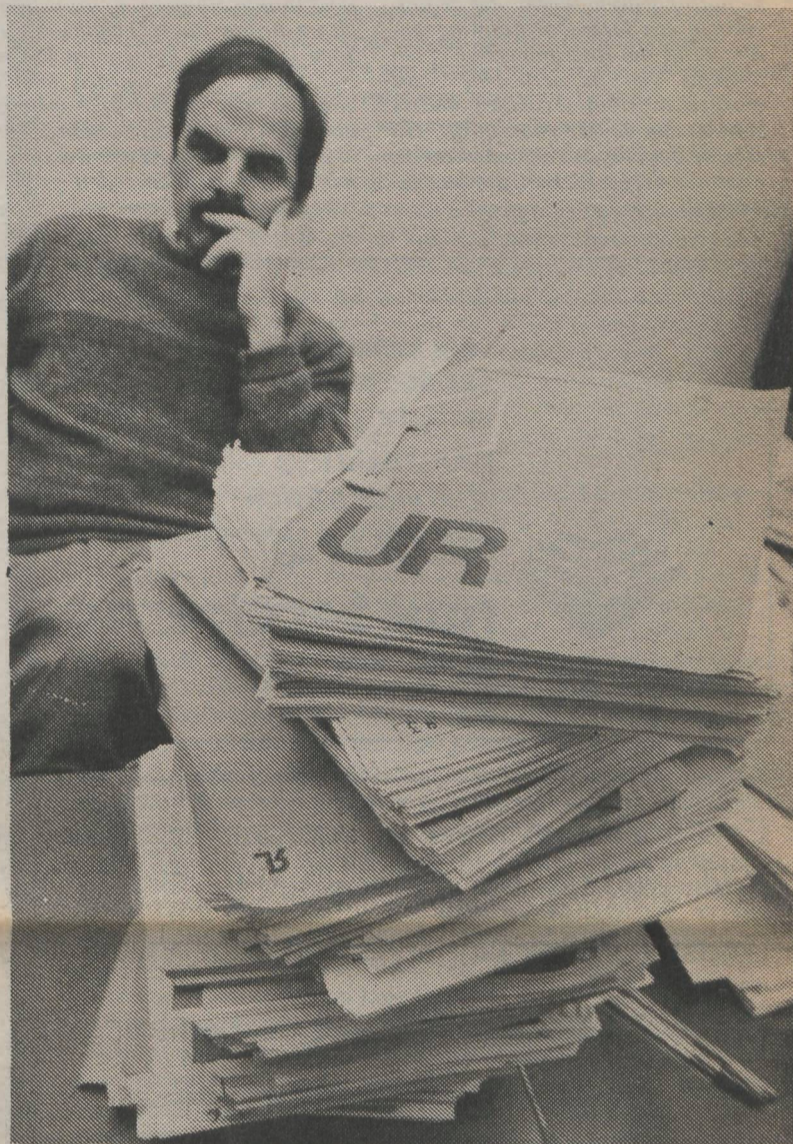
In het voorlopig verslag van de vaste kamercommissie voor onderwijs blijkt overigens dat de kamer in meerderheid nog grote bezwaren heeft tegen de manier waarop Deetman het nieuwe criterium heeft uitgewerkt. In het algemeen vinden de woordvoerders van de fracties de voorstellen te weinig beargumenteerd, waarbij zij verwijzen naar de

jarenlange toezeggingen om in een meer principiële nota over de problematiek van de toelating in relatie tot de behoefte aan afgestudeerden in te gaan. Die nota wil Deetman pas later uitbrengen. Het huidige wetsvoorstel is voor een periode van 2 jaar bedoeld.

Bovendien vinden de meeste fracties dat de minister zich zelf te gemakkelijk de bevoegdheid geeft om in te grijpen. Pas als andere middelen, zoals voorlichting of differentiatie in de collegegelden, niet blijken te werken mag eventueel tot ingrijpen worden overgegaan, aldus onder andere CDA en VVD.

Maar dan nog gaat bijvoorbeeld de raming van de behoefte aan afgestudeerden met zo veel moeilijkheden en onzekerheden gepaard, dat Deetman met het instrument zeer terughoudend moet zijn. Om die reden, maar vooral ook omdat het, gezien het principe van vrije studiekeuze om ingrijpende maatregelen gaat, vindt een meerderheid van de kamer (PvdA, VVD, D'66) dat zij nauwer betrokken moet zijn bij de instroombeperking, bijvoorbeeld door deze telkens in een aparte wet te regelen, en niet bij ministerieel besluit.

Bert Bakker/UP

U-raad

Bedenkelijk kijkt griffier Marius Bassie naar de stapel stukken die elk van de 22 raadsleden in 1983 te verhapstukken heeft gekregen. Kun je menselijkerwijs van hen verlangen dat zij die stapel doorwerken in hun vrije tijd? Veel raadsleden hebben het er moeilijk mee, maar er zijn er genoeg die zich wel voldoende inzicht weten te verschaffen om het College van Bestuur behoorlijk tegenspel te kunnen bieden en zodoende inhoud geven aan het verbleekte democratiseringsideaal uit de jaren zestig. De raad heeft het zelf in de hand hoe groot zijn invloed op het universiteitsbestuur is, concluderen we op pagina 6 en 7 na uitvoerige gesprekken met raads- en collegeleden.

VVD blijft op studieschuld jagen

De VVD blijft afgestudeerde beursstudenten achtervolgen. „Is het waar dat rond de 20.000 afgestudeerden niet voldoen aan hun verplichtingen(...) en Studiefinanciering te Groningen thans tien tot vijftien miljoen minder aan aflossingen op renteloze voorschotten ontvangt dan oorspronkelijk was geraamd?” Dit vragen de liberale kamerleden Den Ouden-Dekkers en Dees aan minister Deetman van Onderwijs. Ze zijn ontevreden met de antwoorden die de bewindsman tijdens de onderwijsbegroting gaf, en opnieuw verontrust geraakt door een artikel in het Leidsch Dagblad. Wordvoerder E. Keizer van het Bureau Studiefinanciering zegt daarin „dat het niet uitsluitend gaat om afgestu-

deerden die geen werk hebben. De categorie die er gewoon geen trek in heeft om zijn verplichtingen na te komen, mag je niet onderschatten. Vaak zijn het mensen die ergens anders in het krijt staan en geen ruimte hebben een extra last af te lossen. Als wij hen er dan op wijzen dat er nog een studieschuld te betalen is, reageren ze verontwaardigd. En wat we ook bij herhaling meemaken, is dat we afgestudeerden in het buitenland moeten opsporen.” De liberalen willen weten wat deze tegenvaller betekent voor de begroting. Ze suggereren de minister, bij het invorderen van de voorschotten onderscheid te maken tussen mensen die niet kunnen en mensen die niet willen betalen.

Kortzichtig

In het artikel „Onchristelijke Botsing tussen V-Raad en College van Bestuur” in de *Observant* van 16 februari, las ik dat Peter Hilderink de komst van een nieuwe leerstoel van de Radboudstichting „Wijsbegeerte met betrekking tot de christelijke levensbeschouwing”, afkeurde, aangezien deze het risico van eenzijdigheid zou opleveren („de universiteit staat al in een eenzijdig katholieke omgeving”) en aangezien daardoor de indruk gewekt wordt, dat de universiteit een levensbeschouwing onderschrijft die discriminerend is ten opzichte van minderheden, zoals groepen die hun seksualiteit anders beleven dan de leer voorschrijft. Hij vreesde dat dan de volgende keer de Centrapartij niet kan worden geweigerd.

In deze brief zal ik de inhoud van deze kritiek op de komst van de leerstoel niet aan de orde stellen, aangezien woorden een ontvankelijk oor of oog nodig hebben. Laat ik slechts opmerken, dat Peter Hilderink bijzonder fascistisch/communistisch (les extrêmes se touchent, niet waar!) te werk gaat, indien hij dat wat hij niet met kwaliteit tegemoet kan treden, met geweld te lijf gaat, nl. door het te verbieden. Het doet me sterk denken aan de recente boekverbrandingen in de Verenigde Staten en aan de wijze waarop men achter het IJzeren Gordijn zijn mening propageert: alleen die literatuur(?) aanbieden die goed is voor de kameraden (de socialistische landen worden toch al bestookt met verderfelijke westerse invloeden). Men zou de indruk kunnen wekken dat men een wet onderschrijft die de kameraden proletariërs uitbuit. Het Kremlin vreest, dat

men straks „Mein Kampf” ook niet kan weigeren, als men nu de Bijbel zou toestaan!

Waar het mij in deze om gaat is dat Peter Hilderink blijkbaar niet geheel beseft dat hij vertegenwoordiger is in de raad. Hij behartigt de belangen van „de student”. Door deze woorden wekt hij de schijn dat dit de mening is van „de student”.

Peter Hilderink mag de (katholieke) kerk wat mij betreft gerust op één lijn stellen met de C.P. en haar alle mogelijke verwijten maken. Hij mag deze mening vrijuit te berde brengen, een mening, waarvan de typisch Nederlandse kortzichtige zelfverzekerdheid afstraalt en die hij zeker klakkeloos overgenomen heeft van andere zelfverzekerde wereldhervormers, die hij willoos napraat. Indien hij meent dat hij, een nauwelijks volwassen studentje aan een onbetekend universiteitje, meer levenswijsheid in pacht heeft dan een twee millennia oude Wereldkerk, dan zal ik hem die zalige zekerheid niet ontnemen. Zodra hij echter in de functie van vertegenwoordiger spreekt, moet hij zijn persoonlijke mening wat meer op de achtergrond houden en proberen de belangen te behartigen van meer studenten dan alleen zichzelf en zijn geestesverwanten, al is deze laatste groep nog zo groot, wat ik niet hoop.

Er zijn er zeker velen die gebaat zouden zijn bij de komst van een nieuwe leerstoel in de filosofie. Laat Peter Hilderink eerst bij die filosofie in de leer gaan en laat hij pas dan terugkomen als vertegenwoordiger, als hij wat verder kan kijken dan zijn neus lang is.

Jos Welie

Paarltes

Te koop: vrijstaand boerderijtje, grondoppervlakte 25 are, prachtig gelegen te Slenaken. Inlichtingen: 04456-350

Gevraagd: meerdere slaapwachten voor hulpbehoevende bejaarde dame in Maastricht, om in onderlinge samenwerking deze functie te vervullen. Goede slaapgelegenheden aanwezig. Inlichtingen na 6 uur nm. Telefonisch 03440-10048 of per brief: p.a. Sint Amandusstraat 1, 6212 CL Maastricht.

Te koop aangeboden: een grenen 3 zits bankstel, met bruine ribvloeren kussens, geheel uitneembaar, vraagprijs f 175,-. Tel. na 6 uur: 471960.

Te koop: 2 tennisrackets (1 seizoen mee gespeeld) à f 95,- exclusief bespanning, inclusief hoes. Merk Dunlop Maxply Mc Enroe (LM 5). Tel. 043-12325 (Ruth).

Een aantal studenten van de universiteit van Aken wil graag in contact komen met medische studenten van de RL om te kijken of er mogelijkheden zijn voor het ruilen van co-schappen. Belangstellenden kunnen zich melden bij de dienst Voorlichting.

Brochure Betere Economie (geen recessie meer) toez. na gir. van f 7,50 op 1837878 van H. Dalebout, pb. 3341, Amsterdam.

Ga met Pasen naar een zonovergoten Spanje! 10-daagse reis per supertouringcar, incl. volpension, kamers met douche/toilet, hotel met zwembad vlakbij strand, slechts f 299,-. Vertrek 13, 20, 27 april en 4 mei. Bel de studentenreisclub: 050-142386 of 050-133068.

voor bemiddeling en serviceverlening bij huur en verhuur van woonruimte

IN DE VRIJE SECTOR
gemeubileerd en ongemeubileerd
permanent of tijdelijk

rent Service og

rechtstraat 93
6221 eh maastricht
telefoon 043-54771

Een boek niet meer in voorraad komt helaas voor. Maar door het gebruik van een zeer modern bestelsysteem kunnen wij ieder Nederlandstalig boek binnen 2 werkdagen weer leveren.

Dit geldt natuurlijk ook voor uw bestellingen.

**BOEKHANDEL
Bergmans**

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

ART ATTACK

**ART ATTACK
ART ATTACK**

is een zaak, die gespecialiseerd is in houten en aluminium lijsten voor inlijstingen in alle maten. Het aanbod van aluminium lijsten bestaat uit ruim 60 varianten in vele kleuren.

heeft een collectie van vele al of niet ingelijste kunstposters en kunstkaarten.

is gevestigd: Tongersestraat 12, Maastricht. ☎ 043-51115 en is van dinsdag tot en met vrijdag geopend van 12 tot 18 uur en op zaterdag van 12 tot 17 uur.

banque de paris et des pays-bas n.v.

..... voor al Uw bankzaken.

Vrijthof 17 B, Maastricht

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:

Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter),
Kees Schröer (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris),
Erik de Graaff
Evelyn de Leeuw
(redactieafgevaardigde)
G.J. Tangelder

Redactie

Walter van Bree, Ton Hameleers,
Jacques Herraets (eindredacteur),
Evelyn de Leeuw, Appie Luermans,
Maurice van der Sangen, Luc de Witte.
Redactie-assistente:
Edith Goppel
Koördinator Voorlichting:
Sjonk Ritmeester
Grafische vormgeving:
Guus van Rooy
Foto's: Hans van Dijk,
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Tekeningen: Pascal Oost,
Olivier Roosenburg,
Raph de Haas
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paarltes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paarltes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire
gemeenschap ontvangen het blad
gratis. Afgestudeerden en andere
belangstellenden kunnen zich
abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het
landelijke samenwerkingsverband
Universitaire Pers, samen met Ad
Valvas (Vrije Universiteit), Delta
(Delft), THB (Tilburg),
TH-berichten (Eindhoven),
THT-nieuws (Twente), KU-nieuws
(Nijmegen), Universiteitsblad
(Utrecht), Universiteitskrant
(Groningen) en Wagenings
Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker,
Lin Tabak.

'Rationeel' universiteitsbestuur bedreigt rol van studenten

„Zie erop toe dat de tweede fase, zo die komt, van een zodanig niveau is dat u meetelt op de buitenlandse markt. Laat u daarbij niet afleiden door zaken van democratische aard.” Zo ziet Greetje Den Ouden-Dekkers, de nieuwe onderwijsspecialiste van de VVD, de rol van de student in de universitaire bestuursstructuur van de toekomst: de WWO'84. Over die WWO moet de Kamer binnen vijf weken een oordeel hebben, en omdat Den Ouden's mening staat voor die van een meerderheid van de volksvertegenwoordiging dreigt de rol van de student in het universiteitsbestuur te zijn uitgespeeld.

Zij sprak zaterdag op een congres op het Utrechtse landgoed Rhijnauwen, georganiseerd door het Interuniversitair Studenten Overlegorgaan, het behoudende jongere broertje van de studentenbeweging die in de mooie jaren zestig en zeventig de democratie bevocht. Ze stond daar overigens voor een keer betrekkelijk alleen. Het PPR-kamerlid Peter Lankhorst en de voorzitter van de Utrechtse universiteitsraad Peter Sanger noemden vele redenen waarom een democratisch hoger onderwijs niet alleen beter is, maar ook efficiënter. Het enige wat de liberale pragmatika daar tegenin kon brengen was: „U hebt iets van de jaren dat de verbeelding aan de macht was. Maar de verbeelding heeft ons ook het paradijs niet gebracht.”

Inderdaad. De Wet Universitaire Bestuursvorming die nu haar laatste dagen beleefd ging links destijds niet ver genoeg, merkte Lankhorst op. „De linkse partijen stemden tegen omdat de wet te weinig experimenteermogelijkheden bood. Nu is links vooral bezig te houden wat er is.”

Studentenbreng is, betoogde hij, nu noodzakelijker dan ooit. Niet alleen op de instellingen, waar door

te weinig doorstroming de wetenschappelijke staf vergrijsd. Ook de maatschappij heeft er profijt van. „Bedrijfsleven en overheid vragen mensen die kunnen besturen, weten te luisteren naar wat gaande is. Wat zou je studenten dat niet bijbrengen? Ik denk dat je juist de mensen uit de raden veel zult terugvinden in de maatschappij. Straks hebben we op die plaatsen alleen politiekologen en bestuurskundigen.”

Hij moest, met de anderen, toegeven dat de belangstelling van studenten voor het raadswerk niet overhoudt. Een tekortkoming van de WUB wellicht. „Wil je dat verbeteren” waarschuwde Sanger, „dan moet je ongeveer alles laten waar je nu mee bezig bent. (...) Straks moeten in de fakulteitsraden drie studenten het bestuur gaan controleren.” „Kwestie van organisatie” vond Den Ouden, „van communicatie met de achterban”. Maar toen Lankhorst haar erop attent maakte dat die achterban daar in deze tweefasentijd dan wel tijd én geld of studiebeurs voor moet krijgen, antwoordde ze: „Wij gaan daar geen miljoenen voor uittrekken die niet gedekt zijn. Dan moeten ze weer van de bouwpot van de universiteiten af.”

Verhoging van doelmatigheid is een van de argumenten waarmee de WWO'84 aan de man gebracht wordt. Dat argument had het zwaar te verduren.

„Demokratie en efficiency zijn niet strijdig” stelde Sanger. „Is het efficiënt als binnen 25 minuten over een studieprogramma besloten wordt, wat later niemand interesseert? Dat is bestuurlijke beunhazerij.”

Over het verkleinen van de bestuursorganen merkte hij op: „Een klein college kan slagvaardiger zijn - als ik de leden mag benoemen.” En over de wetenschappers die het weer voor het zeggen krijgen: „Zijn wetenschappers efficiënt? Daarvan is mij de laatste dertien jaar

niet gebleken. (...) In wetenschapscommissies wordt een hoop onzin uitgekraamd, maar ik heb nog nooit gehoord dat dat zou komen door de inbreng van studenten.” Kortom: de in de WWO'84 voorgestelde veranderingen worden niet gerechtvaardigd door gebeurtenissen in het wetenschappelijk onderwijs.

Ook niet door die erbuiten. „Zelfs bij de taakverdeling” zei Lankhorst „heeft de huidige structuur er niet toe geleid dat de minister zijn zin niet kon doorzetten.”

Dat een wetenschapper een beter bestuurder zou zijn, gelooft overigens zelfs het VVD-kamerlid niet. Waarom moet hij dan wél de dienst uitmaken?

„Een universiteit is geen parlement, waar de leden op basis van gelijkwaardigheid het belang van de hele samenleving in het oog houden. Een universiteit is een maatschappelijke organisatie en daar moeten degenen die verantwoordelijk zijn voor onderwijs en onderzoek ook de beslissingsbevoegdheid hebben. De student is er kort en heeft als konsument een korte termijn-belang, terwijl de wetenschapper meer de lange termijn-visie heeft”.

De tegenwerping van aanwezige studenten dat wetenschappers geneigd zijn hun eigen belang te verdedigen in plaats van het belang van de wetenschap, terwijl de studenten die zo weer vertrokken zijn in de regel opkomen voor het belang van generaties na hen, kon Den Ouden niet overtuigen. Zij wil de student slechts als 'informatiebron' zonder beslissingsbevoegdheid. „Niet het getal, maar de inbreng is belangrijk”.

Straks beslist de kamer over WWO'84. Dan zal niet de inbreng van argumenten maar het getal, de kortstondigheid van politieke macht de doorslag geven.

Lin Tabak/UP

Omscholen

Op 31 december 1985 loopt mijn huidige onderzoekselement af - en per 1 januari 1986 zal ik dus voor 50% van mijn tijd werkeloos zijn: gevolg van het besluit dat het Dagelijks Bestuur van de Wetenschapscommissie in haar onpeilbare wijsheid nam het immunologisch onderzoek van deze Universiteit te elimineren. Nu is het plezierig dat je door zo'n tijdige aankondiging (als betrof het een VUT-regeling of pensionering) kunt anticiperen op de situatie die dan gaat ontstaan. In dat verband is het ook leerzaam om te zien hoe sommige collega's zich vanuit vergelijkbare posities haasten om zich door „Voeding” te laten opvreten, zich door „Stolling” te laten uitzuigen of voor „Vrouwenstudies” op hun rug gaan liggen. Uit een onverstandig en hardnekkig gebrek aan neiging tot konformereren, stammend uit de wilde jongste dagen van de Maffia Formatie Maastricht, kan ik voorlopig nog weinig enthousiasme opbrengen om me als „knakker” te laten realokeren met als vererende researchopdracht jampotten vol endotheelcellen te kweken of per week een biljoen gezuiverde monocyt te leveren. Anderzijds maken vrouw en kinderen, toch al moeizaam adapterend aan de recente kortingen op het inkomen, ernstige bezwaren tegen het halveren van mijn salaris dus dien ik, als de Fakulteit niet op haar dwaalspoor terugkeert, met andere honorabele activiteiten de openvallende uren te vullen. Nu heb ik me in ons onderwijssysteem altijd uitstekend vermaakt en zelfs met lopend onderzoek breng ik nog aanzienlijk dagdelen fietsend naar vergadering naar vergadering door, maar of ik uit dit type activiteiten tot mijn eerste ambtsjubileum voldoende arbeidsvreugde zal putten staat nog te bezien. Nee, het doet me plezier dat ik mijn trouwe lezers nu al kan verklappen dat ik het voornemen koester een andere route te bewandelen.

De Begrotingscommissie van de Universiteitsraad kan binnenkort mijn subsidieaanvraag tegemoet zien voor de heroprichting van „Maffius”, evenals voorheen weer bedoeld als: „onafhankelijk opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg”. Nu moet ik mij op deze plaats natuurlijk haasten om te verklaren dat mijn initiatief niet voortvloeit uit ontevredenheid over de „Observant”. Zo hebben bijvoorbeeld de critici die beweren dat dit blad veel slechter is dan Mare, Ad Valvas of KU-Nieuws bewijsbaar ongelijk daar meer dan de helft van Observant is overgenomen uit deze bladen. Verder wordt het restant aan ruimte in de Observant gedeeld door Voorlichting, waarvan de bijdragen per dekreet van het College van Bestuur boven iedere kritiek verheven zijn en de redacteuren van Observant; zelfs al zou men kritiek op dit laatste onderdeel hebben dan is het flauw omdat minder dan 25% van dit produkt niet bevat het blad dan maar mét het badwater weg te spoelen. Nee, Observant is prima, maar mist de ruimte die er in „Maffius” nog was om de sluimerende revolutionaire potenties binnen onze Universiteit geregeld tot een orgasme te prikkelen. Heeft Observant bijvoorbeeld al een geruchtmakende affaire op haar kerfstok, wordt zij regelmatig geciteerd door de lokale dagbladen, of wekelijks verguisd door Maaspost en Trompetter? Zo niet, dan is hier het volgende aforisme van toepassing: „There's something horrible: to be talked about. But there's something more horrible: not to be talked about”. Het wordt tijd dat de universiteit ook buiten het academisch circuit haar plaats als voortrekker en smaakmaker in de opinievorming weer eens gaat innemen en als ik straks toch halve dagen vrij heb, lijkt me dat een leuk alternatief. De U-Raad zal er vast graag wat middelen voor vrijmaken en als ik dan toch het medium beschikbaar heb, dan kunnen een aantal buikige bestuurders zich vast schrapzetten. Ik heb het appeltje, dat in het begin van dit verhaal uit de boom viel, nog met ze te schillen.

Gerard Majoor

Extra-bezuiniging van 22,4 miljoen valt verkeerd

Minister Deetman legt zich voor de jaren 1985 en verder niet voetstoots meer bij de extra bezuiniging van 22,4 miljoen op de instellingen van WO, waartoe de Kamer 2 weken geleden besloot.

Onverwacht, want zonder dat dit op de agenda stond, wisten kamerleden vorige week tijdens het mondelinge overleg over het hoger onderwijs in Friesland, elkaar de oren over de extra bezuiniging van 9,2 miljoen in 1984 en 22,4 miljoen vanaf 1985. Deze bezuiniging was zeer onverwacht - ook voor Deetman - tot stand gekomen nadat de Partij van de Arbeid, tegen de verwachting in en ook zonder gesteund te worden door de overige 10 fracties in de Kamer, een amendement van de VVD op de onderwijsbegroting had gesteund. Om de bezuinigingen

op het voortgezet onderwijs deels ongedaan te maken hadden de VVD-woordvoerders Franssen en mevrouw Den Ouden dekking gezocht bij het WO, voor de helft door te korten op de middelen voor investeringen, voor de andere helft door te bezuinigen op de centrale bureaus van de instellingen. Om dit laatste was bij de bespreking van de TVC-operatie door Wallage (PvdA) in een motie verzocht, maar Deetman had dat voor dit moment afgewezen door te stellen dat daarvoor eerst deregulering nodig is. Door het amendement van de VVD zag Wallage zijn kans schoon om zijn motie alsnog te realiseren, waardoor het gulle gebaar van de VVD voor het voortgezet onderwijs bekocht werd met een extra aanslag van ruim 22 miljoen voor het WO. „We hadden in deze kamer afge-

sproken; de TVC-bezuiniging van 310 miljoen, dat is het voor de komende jaren”, zo hield Lansink (CDA) aan Wallage voor, die onmiddellijk interrumpeerde door te zeggen dat een „fancy-verhaal” te vinden; „die uitspraak heb ik nooit voor mijn rekening genomen.” Dat was waar: CDA en VVD maar ook minister Deetman hadden het argument gebruikt om de TVC-bezuinigingen meer acceptabel te maken. De laatste sprong dan ook op de discussie in: „Nog geen jaar geleden heb ik aan u beloofd me sterk te zullen maken in het kabinet om in de komende jaren niet verder op het WO te hoeven beknibbelen, en geen van u vocht dat toen aan.” Ook dat was waar.

Mevrouw Den Ouden zat tijdens de discussie wat bleekjes terzijde. Pas

na verloop van tijd probeerde ze het amendement nog te verdedigen door te zeggen dat „de VVD er niet op uit is het WO te plukken. Het niet verhogen van de collegegelden hebben we gedekt uit het voortgezet onderwijs, nu hebben we het andersom gedaan”, zo probeerde ze, maar niemand liet zich daardoor overtuigen want per saldo gaan de instellingen er 22,4 miljoen op achteruit. Het voordeeltje in de collegegelden komt namelijk volledig ten goede aan studenten.

Toen na het overleg de microfoons waren uitgeschakeld snelde Deetman zich dan ook naar mevrouw Den Ouden om een en ander nog eens wat uit te diepen. Het is niet ondenkbaar dat de Kamer binnenkort, bijvoorbeeld als het AFS wordt behandeld, op deze kwestie terugkomt, al is het moeilijk om in

de nu goedgekeurde onderwijsbegroting 1984 nog wijzigingen aan te brengen. Deetman verklaarde echter vorige week woensdag zijn best te doen om de vóór de amendering bestaande (meerjaren-)cijfers alsnog na te komen.

Dát bleek bij de behandeling van de tijdelijke wet taakverdeling, waar de minister aankondigde de zaak in ieder geval voor de komende jaren opnieuw te willen bezien.

Beinema (CDA) had bij die gelegenheid geconcludeerd dat de Kamer (en hij bedoelde PvdA en coalitiegenoot VVD) door het gebruik maken van een formeel recht (dat van amendement) het „moreel recht van de universiteiten” had geschonden.

Bert Bakker/UP

Cammelbeek niet meer gewenst

De Amsterdamse universiteitsraad is tegen herbenoeming van mr. G.J.P. Cammelbeek als voorzitter van het College van Bestuur van de universiteit van Amsterdam. Dit is na een besloten bijeenkomst van de raad uit betrouwbare bron vernomen. De veelvuldige absentie om gezondheidsredenen en het feit dat Cammelbeek niet meer op de hoogte is van belangrijke ontwikkelingen op het gebied van het wetenschappelijk onderwijs, zouden tot de overwegingen voor het door de raad gegeven negatief advies behoren. De tamelijk „lichte portefeuille” die Cammelbeek beheert zou een volgend argument zijn. Het college zelf is niet tegen een herbenoeming. Tegenover de raad zou het College hebben gezegd een nieuwe zittingstermijn van de voorzitter niet af te raden. Cammelbeeks ambtstermijn loopt op 1 augustus a.s. af. Minister Deetman wil de collegevoorzitter herbenoemen voor een periode van vier jaar en heeft hiervoor het oordeel van de universiteitsraad gevraagd. Of de minister zich iets aan zal trekken van het raadsadvies is nog niet te zeggen. In 1983 namelijk heeft de bewindsman reeds een negatief oordeel van de raad over de benoeming van collegelid mr. F.L.M. Spit naast zich neergelegd.

(Folia Civitatis)

Meer tijd voor onderzoek

Het aandeel wetenschappelijk onderzoek in het werk van wetenschappelijk personeel van universiteiten en hogescholen is in het afgelopen decennium negen procent gestegen (tot 50 procent), rekening gehouden met contractresearch. Dit blijkt recent door het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gepubliceerde onderzoeksresultaten naar tijdsbesteding aan universiteiten over de periode 1972-1973 tot 1982-1983. Ongeveer 67 procent van het wetenschappelijk personeel aan de universiteit, waaronder medewerkers die in dienst van ZWO en FOM aan de universiteiten werkzaam zijn, werkte aan het onderzoek mee. De tijd die door het personeel in het onderwijs werd gestoken nam in de afgelopen tien jaar met vijf procent af: een afname van 37 tot 32 procent. Beheer en bestuur bleef ongeveer evenveel tijd vergen, ongeveer tien procent, maar in de categorie overige werkzaamheden ging vijf procent minder tijd zitten. In 1982-1983 was dat nog zeven procent. De percentages voor de „diverse activiteiten” verschillen nogal per wetenschapsgebied, maar overal heerst een vrijwel gelijke trend. Een deel van de

stijging van het onderzoekaandeel en een evenredige daling van het percentage „overige activiteiten”, verklaart het CBS uit overheveling van zaken als congresbezoek naar de post „wetenschappelijk onderzoek”. Ondanks deze correctie is het opvallend dat uit een recent onderzoek, betrekking hebbend op 1982-1983, naar de verdeling van exploitatie-uitgaven bleek dat m.u.v. wiskunde en natuurwetenschappen, bij de meeste wetenschapsgebieden de discrepantie tussen tijds- en geldbesteding veel minder groot is en bij alfa- en gamma-wetenschappen vrijwel te verwaarlozen valt.

De studentenpastor wil méér

De studentenparochies zouden door de kerk moeten worden gezien als proefterreinen waar experimenten en vernieuwing kunnen worden uitgetoetst met het oog op haar toekomst. Dit is een van de conclusies uit het van eind vorig jaar daterende rapport „Over het studentenpastoraat”, dat is geschreven door de gezamenlijke studentenpastores in Nederland en dat in februari op de behandeling stond in het bestuur van de Radboudstichting. Het is ook aangeboden aan de bisschoppelijke beleidscommissie en de bisschoppenconferentie. Het rapport is een reactie op het in 1981 gepubliceerde rapport „Studentenpastores: Roependen in de woestijn”, waarin de vloer werd aangeveegd met het studentenpastoraat en is een verantwoording van het eigen werk geworden. Het rapport tracht een antwoord te geven op de vraag waarin het eigenlijke belang van het studentenpastoraat voor kerk en gemeenschap is gelegen. Hierbij beroept men zich op de specifieke opdracht van een eigen benadering en methodiek die de wereld van universiteiten en hogescholen vereist. Vraag is echter of de kerk het studentenpastoraat wil zien als doorgangshuis der vernieuwingen en experimenteer-werkplaats.

(THB)

De eerste van de tweede fase

Reeds zes jaar geleden startte de Rotterdamse Erasmus Universiteit als eerste in Nederland met een twee fasenopleiding. De subfaculteit Maatschappijgeschiedenis heeft nu opnieuw een primeur met de eerste student die beide fasen heeft doorlopen: Jan Barendrecht, doctorandus Maatschappijgeschiedenis, het eerste „prototype” van de twee fasenstructuur. Het rumoer rond de twee fasen is sinds vijf jaar geleden nauwelijks afgenomen, onzekerheid omtrent de invulling van de

tweede fase heerst nog steeds, maar inmiddels heeft zich iemand door beide fasen heengeworst. Zolang het niet definitief vaststaat hoe de tweede fase wordt ingevuld, zullen nog wel meer prototypes volgen, waarvan het de vraag is of ze op de markt voldoen. De feitelikheden hebben voor Barendrecht een wrange bijmaak gekregen: geen uitzichten op een baan, geen mogelijkheden het onderzoek uit te diepen en te vervolmaken verdwijnt de maatschappijhistoricus in de RWW. Barendrecht zegt hierover: „Een tweede fase zoals ik hem heb doorlopen bestaat nu niet meer. Daardoor ben ik enigszins in lucht komen te hangen. Een jaar postdoctoraal onderzoek is te weinig om tot echte resultaten te komen en ik heb geen gelegenheid het onderzoek te continueren. Ik heb even aan het onderzoek kunnen snuffelen, nu het lekker begint te ruiken moet ik weg. Een vierjarige tweede fase biedt veel meer mogelijkheden.”

(Quod Novum)

Tandpijn in Utrecht

De Utrechtse subfaculteit der Tandheelkunde heeft het door haar aangespannen kort geding tegen de Staat der Nederlanden verloren. De president van de Utrechtse rechtbank heeft minister Deetman in alle opzichten gelijk gegeven. Dat betekent dat de tandheelkunde-opleiding de voorlopige strijd om het voortbestaan heeft verloren en minister Deetman tot nader order het volste recht heeft de bekostiging te staken. De opheffingsbeslissing in het kader van de TVC-operatie is wettig en ook redelijk vond rechtbankpresident mr. Harinxma Thoe Slooten.

De minister heeft voldoende overleg gepleegd met de subfaculteit en heeft bovendien geen gewekt vertrouwen beschaamd, omdat hij het bedoelde vertrouwen nooit zou hebben gewekt. De caan Tonino gelooft echter nog geenszins in het einde op een Procrustesbed, maar over het behalen van een Pyrrusoverwinning op de bewindsman heeft hij nog sterkere twijfels.

(U-blad)

Examen-willekeur

De vierdejaars studenten van de Utrechtse faculteit der Geneeskunde zullen opnieuw naar de Examencommissie stappen om de onbevredigende gang van zaken rond de samenstelling van het tentamen Gynaecologie en de door de hoogleeraar toegevoegde willekeur bij de uitslagen te bespreken. Aanleiding voor de onvrede zijn de opvallende uitslagen van dit in januari gehouden tentamen. In eerste instantie bleek slechts anderhalf à twee procent van de kandidaten een voldoende te hebben gehaald. Na protesten via de jaarvertegenwoordiging en overleg in de Examencommissie veranderde de uitslag zodanig dat ruim tachtig procent slaagde. De voor het tentamen verantwoordelijke Prof. Dr. J.W. Barents, gaf toe dat de keuze voor multiple choice ongelukkig was geweest, maar bracht naar voren dat gebrek aan steun vanuit zijn kliniek de oorzaak waren geweest. Op de vraag waarom de tentamenstof niet door de omschrijving in de studiegids werd gedeeld, antwoordde Barents dat een wetenschappelijke benadering bestond uit het aangereikt krijgen van enkele hoofdstuk-

ken. De rest van de informatie moeten de studenten er zelf maar bij zoeken. Wetenschap bestaat kennelijk uit het gissen van de door de docent relevant geacht stof.

(U-blad)

Knipkaart voor studiebegeleiding

Elke doctoraalstudent zou een knipkaart moeten krijgen die recht geeft op maximaal 30 uur begeleidingstijd. Dat stelt de Nijmeegse hoogleraar Dr. J. Vossen. Ook nu is er al een richtlijn voor het aantal uren, namelijk veertig. Die tijd heeft een begeleider voor het lezen van de ingeleverde stukken en het voeren van gesprekken met de student. Maar er staat niets zwart op wit en van enige vorm van controle daarop is geen sprake. Een knipkaart zou die controle mogelijk kunnen maken. Volgens Vossen lijkt studenten steeds meer op een dure reis met onbekende bestemming. Als een student van mening is dat hij te weinig aandacht heeft gekregen, kan hij nergens terecht met zijn bezwaren; hij heeft geen poort om op te staan en het is niet te bewijzen. Met een knipkaart in de hand liggen de aanspraken duidelijk. Ook zouden capaciteitsgroep-medewerkers nu aan kunnen tonen hoeveel tijd ze werkelijk kwijt zijn aan studentenbegeleiding, zodat onderwijslast en -normering ervan zichtbaar kunnen worden gemaakt. Ook voor stagebegeleiding zou er een dergelijk kaart kunnen komen.

(KU-nieuws)

Goed verzekerd zijn. Met alle gemakken van een eigen bankrekening.

U gaat studeren en moet zelf gaan zorgen voor een goede verzekering.

De ABN kan u daarbij helpen met twee aantrekkelijke studentenverzekeringen: de ziektekostenverzekering en de gecombineerde WA-, inboedel-, ongevallen- en reisverzekering.

U betaalt een uitermate redelijk bedrag per maand, dat automatisch wordt verrekend via uw bankrekening.

De dekkingen gaan onmiddellijk in zodra u het formulier op het ABN-kantoor hebt ingevuld (voor de ziektekostenverzekering geldt gedurende de eerste 30 dagen een voorlopige dekking).

Uw bankrekening verplicht tot niets, maar kan wel erg gemakkelijk zijn. Voor inkomsten en vaste betalingen bijvoorbeeld. Voor sparen, lenen of cheques.

Kortom: voor alle bankdiensten die het studentenleven wat makkelijker kunnen maken.

Het ABN-kantoor bij u in de buurt is u graag behulpzaam bij het afsluiten van de verzekering die u nodig hebt.

Wij helpen.
ABN Bank

'N PAAR STELLINGEN VAN DE MEEST GEPROMOVEERDE DRUKKER

Krips Repro - drukker van de meeste proefschriften in Nederland - stelde een aardig stellingenboekje samen.

U ontvangt het als u uw dissertatie in productie geeft bij Krips Repro.

Bel voor informatie met de afdeling Dissertaties.

**Krips
repro
meppel**

Kaapweg 6, 7944 HV Meppel
Postbus 106, 7940 AC Meppel
telefoon 05220-53731

Voorzitter CvB over functioneren Observant:

„Eén man is geen man maar tijd dat alles kon is voorbij”

„Het lijkt me niet onredelijk dat wordt heroverwogen of Observant met één professionele journalist wel een voldoende nullast heeft, een minimum om naar behoren te kunnen draaien. Ik zeg altijd: één man is geen man. Maar vergeet niet dat de tijden dat alles kon voorbij zijn. Als er bij de een iets bijkomt, betekent het onherroepelijk dat er van de ander iets afgaat.”

De voorzitter van het college van bestuur, mr. R. Van den Biggelaar waakt ervoor loze beloften te doen. Hij formuleert voorzichtig. Een voorzichtigheid die, behalve met het feit dat de U-raad de beslissende stem heeft, vermoedelijk ook te maken heeft met de onlangs weer verheugde pogingen van de Stichting Maffius – waaronder Observant ressorteert – voor extra mankracht en grotere onafhankelijkheid. „Deze zou te realiseren zijn door het blad alleen te laten vullen door de redactie. Dus geen voorlichtingsbijdragen meer. Dat zou ook de duidelijkheid bevorderen,” zo meent de Observantredactie die er bovendien naar streeft een keer per week te verschijnen, inplaats van één keer in de twee weken.

Wel is mr. Van den Biggelaar bereid zijn standpunt te verduidelijken zoals hij dat in Eindhoven op 9 februari heeft verwoord op het symposium voor universiteitsbladen. Op het laatste moment was de voorzitter van het college gevraagd zijn collega van de Leidse universiteit, mr. K. Cath te vervangen: „Ik had niet de tijd een rede voor te bereiden. Daarom wilde ik in eerste instantie alleen eventuele vragen beantwoorden. Wel heb ik er duidelijk blijk van willen geven niet thuis te horen in de hoek waarin Cath geplaatst werd. Ik ben vóór een onafhankelijke redactie van de universiteitskrant. Maar ik zie niet in waarom dit zou betekenen dat er in die krant geen vaste plaats zou zijn

voor journalistieke bijdragen van Voorlichting zoals dat hier aan de RL gebeurt. Ook die dienst heeft een eigen verantwoordelijkheid, een eigen autonomie,” aldus mr. Van den Biggelaar.

Hoewel hij in Eindhoven inderdaad maar kort aan het woord was, trof de voorzitter van het college blijkbaar een heet hangijzer. De zich op hun onafhankelijkheid beroemde universiteits- en hogeschooljournalisten vielen hem in elk geval fel aan. Met name werd mr. Van den Biggelaar verweten zijn woorden niet waar te maken. „Immers,” zo vroegen de critici zich af, „waarom heeft Observant zo’n beperkt budget dat er niet meer dan één journalist af kan? En waarom moet de verlengarm van het universiteitsbestuur, de Dienst Voorlichting, in het blad. Zoiets strookt beslist niet met de door u zo beleden onafhankelijkheid,” zo was het voornaamste verwijt.

Van den Biggelaar, nu: „Ik heb me er in Eindhoven nogal over verbaasd dat ik hierop werd aangevallen. Blijkbaar heerste de opvatting dat de universiteit automatisch een vinger in de pap heeft bij het werk van haar ambtenaren. Ik ontken dat dat waar is. Nogmaals, ook Voorlichting heeft een eigen autonomie. Als zij werkzaam zijn als journalist.”

De voorzitter van het college wil dan ook niet begrijpen dat duidelijkheid en onafhankelijkheid van Observant beter gewaarborgd zijn zonder Voorlichting: „Een journalist dient zijn werk als journalist te doen en zijn vakintegriteit te behouden of hij nu bij Observant zit of bij Voorlichting. Het verschil is hoogstens dat de Voorlichtingsmedewerker ook niet-journalistiek werk zal moeten doen dat hoort bij het takenpakket van zijn dienst, bijvoorbeeld in de pr-sfeer. Dat verschil is volgens mij niet principieel. Maar wellicht is het een idee om degenen die een journalistieke bijdrage levert wat dat aspect betreft te laten vallen onder het redactiestatuut. Ik doel hierbij natuurlijk niet op bulletins, brochures en andere typische voorlichtingsproducties. Die zijn van een heel andere kwaliteit. Het gaat louter om de journalistieke bijdragen aan Observant.”

Nieuws

Maar, zo luidt de vraag aan Van den Biggelaar, hoe ziet u nu precies een universiteitskrant? En kan de huidige opzet dat waarmaken?

Van den Biggelaar: „In de eerste plaats moet die krant nieuws brengen van de universitaire gemeenschap in Maastricht en dat van elders wat relevant is voor de RL. En op de tweede plaats moet het landelijke beleid, het Haagse nieuws, goed gevolgd worden. Dit alles kan op twee manieren, feitelijk, dat wil zeggen het nieuws droog brengend en opiniërend. Ideaal is dat nieuws en opinie gescheiden zijn, zoals dat volgens mij in een goede krant ook gebeurt. In elk geval moet herken-

baar zijn wat nieuws is en wat commentaar. En ik zie niet in waarom Voorlichting niet op een journalistiek verantwoorde wijze haar aandeel zou kunnen leveren in de voor hun relevante nieuwsvoorziening. Commentaar is natuurlijk voorbehouden aan de redactie.”

Volgens de voorzitter van het college is Observant beslist gegroeid. Al eerder had hij zijn tevredenheid betuigd over de verandering in vormgeving: eerst een magazine-achtige uitgave op luxe papier, tegenwoordig als een echte krant. Een verandering die overigens in hoofdzaak is ingegeven door het kostenaspect. Het is namelijk gewoon goedkoper. Van den Biggelaar vindt de krant ook levendiger geworden: „Ik heb wel eens gehoord dat het aantal ingezonden stukken hiervoor een graadmeter is. Welnu, het dunkt me dat er duidelijk sprake is van een toeneming,” zo staft hij zijn opvatting.

Toch heeft hij enige kritiek. Met name schort het volgens de voorzitter van het college wel eens aan een voldoende scheiding tussen commentaar en nieuws. Ook vreest hij dat Observant nogal eens achterloopt met het landelijk nieuws, hoewel hij voor dit euvel enig begrip heeft: „Vergeet niet dat Maastricht nu eenmaal veraf ligt van Den Haag. Je stapt dan niet zo makkelijk in de auto om er naar toe te gaan, iets dat voor de universiteitskranten in het westen veel eenvoudiger is.”

Bindmiddel

Een derde kanttekening die Van den Biggelaar plaatst is „een lichte tendens van een wat Hoofdgebouwtachtig karakter van Observant. Dat komt,” zo voegt hij eraan toe, „omdat de redactie in de Tongersestraat zit. Ik heb het idee dat er te weinig tipgevers, correspondenten in krantetermen, in andere RL-lokaliteiten zijn. En in dit verband wil ik wijzen op een essentiële functie van een universiteitskrant, namelijk die

van bindmiddel. Dat is van te meer belang omdat een universiteit geen optelsom hoort te zijn van verschillende faculteiten. Nu werken deze echter wel eens te veel naast elkaar inplaats van met elkaar. Ik vind de universiteitskrant dan ook van groot belang. Ik denk zelfs dat je rustig mag zeggen dat zij onmisbaar is.”

Toch blijft de vraag of Observant in de huidige vorm wel functioneel kan zijn?

Van den Biggelaar erkent de problematiek, maar blijft toch vinden dat de Voorlichtingsbijdragen die een kwart van de totale ruimte beslaan, moeten worden meegeteld. Ook wijst hij op de medewerking van vrijwilligers. „Bovendien,” zo oppert hij, „is er wellicht een mogelijkheid om meer geld te halen uit Observant. Ik denk dan aan advertenties. Een blad dat dadelijk zo’n acht- tot negenduizend mensen bedient kan toch niet onaantrekkelijk zijn voor adverteerders. Misschien is er in die sfeer wat te doen. En het lijkt me redelijk dat de opbrengst ook naar het blad wordt teruggeploegd.”

Desondanks geeft de voorzitter van het college toe dat één vaste kracht erg krap is: „Inderdaad, één man is geen man. Iedereen heeft een klankbord nodig. En wat gebeurt er als de journalist ziek is of met vakantie,” zo vraagt hij zich hardop af. Hij geeft echter geen rechtstreeks antwoord op de vraag waarom niet gewoon de Voorlichtingsmedewerkers die verantwoordelijk is voor de journalistieke bijdragen van de dienst over te hevelen naar de universiteitskrant.

„In elk geval zou dan eerst naar de mening van het hoofd van de Dienst Voorlichting gevraagd moeten worden. Maar wel,” zo herhaalt hij, „kan de kwestie misschien heroverwogen worden. De universiteitskrant moet een bindmiddel zijn. Wellicht is een keer in de twee weken ook wel wat weinig.”

Sjonk Ritmeester
Dienst Voorlichting

Symposium universiteitsbladen twijfelt aan onafhankelijkheid Observant

Platform of spreekbuis. Moet een blad dat door een instelling gefinancierd wordt alleen de spreekbuis van de directie of het bestuur van die instelling zijn? Of mag een dergelijk blad deze p.r.-functie juist niet vervullen, zodat erin tot uitdrukking kan komen wat er binnen een instelling zoal leeft. En in dit verband kan met name gedacht worden aan kritische berichtgeving.

Over deze vraag ging de discussiemiting die donderdag 9 februari ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het Eindhovense hogeschoolblad TH Berichten werd gehouden. Naar schatting 70 personen, veelal voorlichters en redacteuren van bedrijfs- en universiteitsbladen, bezochten deze discussiemiting in het auditorium van de TH Eindhoven.

Omdat mr. K.J. Cath, voorzitter van het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Leiden, verhinderd was, had de redactie van het jubilerende blad de voorzitter van het CvB van de Rijksuniversiteit Limburg, mr. R. van den Biggelaar, uitgenodigd als vervanger. Wegens de te korte voorbereidingstijd was van den Biggelaar echter niet in staat om

uitvoerig in te gaan op het eigenlijke gesprekstema dat het bestuurlijke aspect betrof van het thema 'Platform of spreekbuis'.

De opmerkingen die hij plaatste waren echter wel voldoende om aan het slot van de bijeenkomst een tamelijk felle discussie te ontketenen. De voorzitter van het CvB zei onder meer dat hij een universiteits- of hogeschoolblad ziet als een „kritisch volger van de gebeurtenissen in de universiteit en als vertaler van de ingewikkelde Haagse stukken.

Het blad moet onafhankelijk zijn en het College zou zich van de inhoud moeten distantiëren”, aldus van den Biggelaar.

Dienst Voorlichting
Frank Demarteau

Network in Maastricht

Een trotse dekaan van de Medische faculteit, prof. dr. C. Greep, te midden van het Uitvoerend Bestuur van „Network of Community Oriented Educational Institutions for Health Sciences”.

Greep was op 8 en 9 februari gastheer van het comité dat in Hotel Maastricht de activiteiten van de voorbije periode evalueerde en een planning maakte voor de korte termijn. Network is een organisatie van medische faculteiten in de hele wereld en telt ongeveer 50 leden. Beoogd wordt meer tegemoet te komen aan de primaire gezondheidsbehoeften van de wereldbevolking. Op de foto van links naar rechts: prof. Cosme Ordóñez (Cuba), dr. J. Guilbert (Génève), dr. H. Neufeld, dr. H. Schmidt, prof. H. Tiddens (oud-rector RL), prof. dr. C. Greep, Ine Kupper, prof. Z. Nooman (Egypte) en prof. H. Walton (World Federation for Medical Education).

De Universiteitsraad: noodzakelijke franje of de beslissende stem?

„Als je als buitenuniversitair lid in de universitaire bestuurswereld terecht komt kijk je in het begin erg vreemd aan tegen het bestuursklimaat en de bestuurscultus die hier hangt. Wat me het meest opvalt is de vrijblijvendheid. Men let nauwelijks op efficiency, houdt zich erg veel bezig met willekeurige details, laat hoofdpunten gewoon liggen en laat eigenbelang een grote rol spelen”. Aan het woord is *Huub Smeets*, sinds een half jaar een uiterst actief „buitenlid” van de Universiteitsraad. Zijn bijdrage zal de raad in de toekomst waarschijnlijk moeten missen, omdat de WWO'84 de maatschappijvertegenwoordigers geen plaats meer gunt in de raad. Jammer, want mensen die met een onpartijdige frisse kijk de slechte gewoonten van een raad aan de kaak kunnen stellen, komen altijd goed van pas.

Voor de vorige vergadering kregen de raadsleden een pak stukken toegestuurd van 700 pagina's, al moet daarbij gezegd worden dat er acht weken verstreken waren sinds de daaraan voorafgaande vergadering. Over het hele jaar 1983 kreeg ieder lid ongeveer vierduizend pagina's stukken, een stapel van een halve meter. Een beetje veel van het goede voor een vrijetijdsbestuurder. De raadsleden klagen dan ook zonder uitzondering over tijdgebrek, dat hen dwingt tot het zoeken naar efficiëntie. Vooral degenen die weinig binding hebben met andere raadsleden (dat geldt voor meer dan de helft van de raad) is het moeilijk alle onderwerpen bij te houden. „Je hebt heel wat zelfdiscipline nodig, want als je het raadswerk goed wilt doen, gaat dat onherroepelijk ten koste van je vrije tijd”, zegt gynaecoloog *Henk Hoogland*, die in de raadszaal wel eens tegen de slaap zit te vechten na een uit de hand gelopen werkdag en -nacht in de kliniek. „Zonder zelfdiscipline krijg je al gauw de neiging je er met een Jantje van Leiden van af te maken, zeker als je ziet dat het effect van je inspanningen maar marginaal is”. Een vicieuze cirkel (hoe groter de stapel stukken wordt, des te kleiner wordt de lust alles door te nemen en des te marginaler wordt je invloed) bestaat er ook aan de andere kant van de tafel, verzekert *Ad Lagas*, door de raad in het College van Bestuur gekozen: „De raad vraagt ons zeer vaak om informatie, een heel legitieme vraag. Als we dan een keer niet genoeg geven, krijgen we meteen een motie van wantrouwen aan de broek, zoals deze zomer. En als we veel geven, leidt dat soms tot waanzinnige toestanden. Onlangs hebben we het Algemeen Financieel Schema naar de raad gestuurd, een stuk van 70 pagina's over de toewijzingssystematiek, dat niemand kan volgen zonder een uitleg van nog eens driehonderd kantjes”.

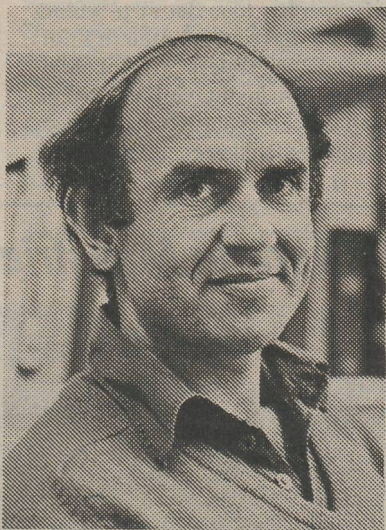
Fracties of brokken?

De raad heeft in zijn laatste vergadering geprobeerd een eind te maken aan de papierwinkel door het presidium te vragen voortaan alleen nog maar een lijst van ingekomen stukken rond te sturen, die vervolgens ter inzage gelegd worden bij de griffie. Toch blijft het voor de raadsleden een groot probleem hoe zij op efficiënte wijze de informatie kunnen krijgen die hen in staat stelt weloverwogen standpunten voor te bereiden. De meest radicale oplossing is nog steeds de vorming van

Dertien jaar na de Wet op de Universitaire Bestuurshervorming is een grootscheepse herziening van de universitaire bestuursstructuur in aantocht: de nieuwe Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs, kortheidshalve WWO'84 genoemd, waarin de WUB en de vigerende WWO ineen gesmolten worden. De samenstelling van de Colleges van Bestuur, hun benoeming en ontslag, het verdwijnen van de buiten-universitaire leden, de geringere rol van studenten op basis- en middenniveau: allemaal tekenen dat de democratiseringsgolf van de jaren zestig op zijn retour is. Als er nu nog een protestbeweging op gang gekomen was... maar nee hoor.

Het heeft ons aan het denken gezet over de rol die het belangrijkste produkt van de democratisering, de Universiteitsraad, inneemt binnen het bestuur van de universiteit. Drie redacteuren gingen op zoek naar meningen van raadsleden en collegeleden en kwamen terug met verklaringen die hier en daar nog ruiken naar de kruitdamp die op 9 februari in de raadszaal kwam te hangen na enkele schermutselingen tussen raad en college.

een fractie waarin gelijkgezinden het werk verdelen over specialisten. De Maastrichtse universiteitsraad telt echter maar twee echte fracties: de NSEM (4 studenten) en Frontaal (3 leden van het niet-wetenschappelijk personeel). Daarnaast zijn er wat lossere verbonden gesloten tussen bijvoorbeeld de buitenuniversitaire leden en delen van het wetenschappelijk personeel. Voor de rest telt de raad alleen eenmansfracties. Dat wil niet zeggen dat ze geen binding hebben met een achterban.

Henk Hoogland

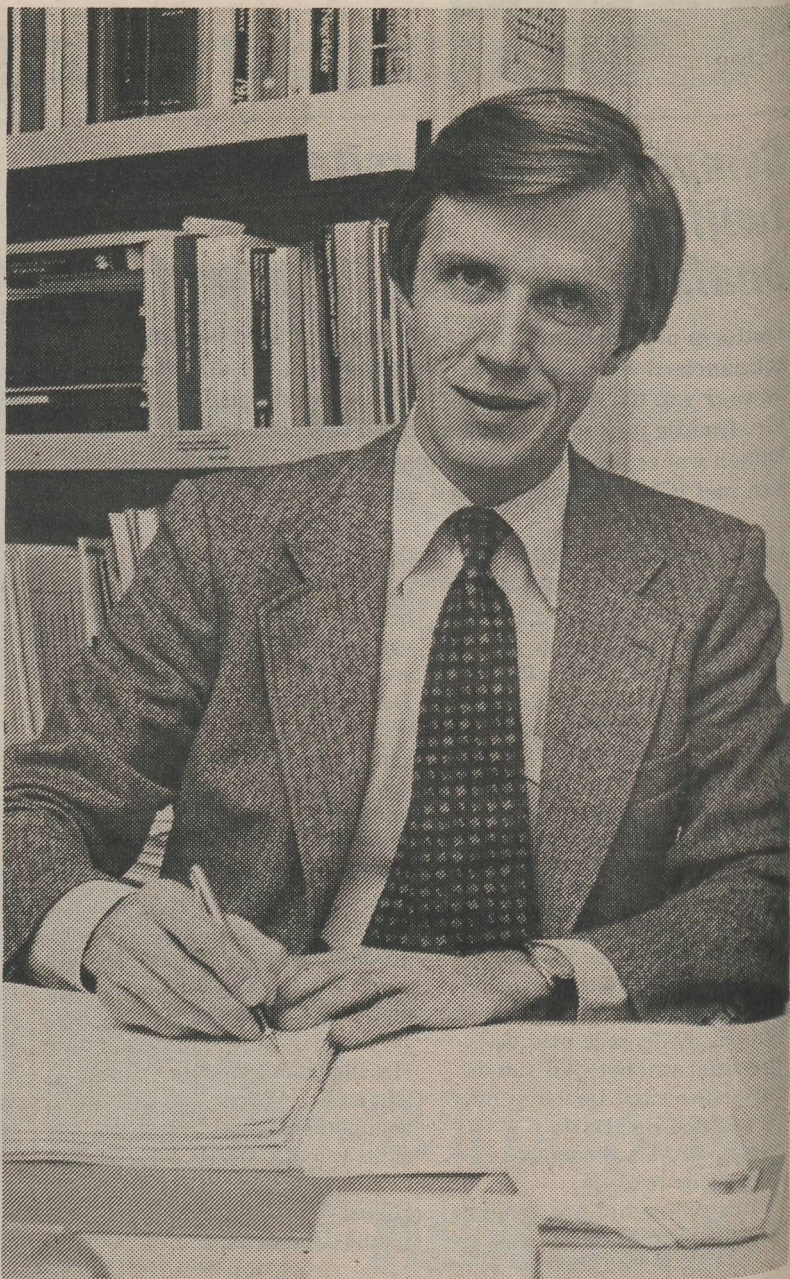
Een mooi voorbeeld levert jurist *Cees Flinterman*, die zich duidelijk ziet als de behartiger van de belangen van de juridische faculteit: „Als er punten aan de orde komen die de faculteit raken bespreek ik die in het geregeld overleg met het faculteitsbestuur en met Peter Geilen, de enige rechtenstudent in de raad”. WP-leden van de medische faculteit, die via de „VAON-lijst” in de raad zijn gekozen, bellen elkaar op als er belangrijke punten moeten worden besproken, aldus *Henk Hoogland*. Verreweg de meeste ervaring met het werken in fractieverband hebben de NSEM-studenten in de diverse raden. *Peter Hilderink*, die tevens vice-voorzitter is van de raad, kan dankzij de goede verdeling het raadswerk af in één

dag per week. De NSEM is echter meer dan een fractie; het is ook een partij die zijn raadsleden tot de orde kan roepen, iets dat nauwelijks voorkomt. De fractie Frontaal kent een nog veel bredere organisatie. De vertegenwoordiger, die in de diverse raden nadrukkelijk de belangen van het niet-wetenschappelijk personeel in het oog houden, overleggen regelmatig met een „achterban”, een soort klankbordgroep, waarin ook diverse leden van adviescommissies deelnemen. Eerdere pogingen van Frontaal om ook een soort personeelsvereniging te vormen hebben tot nu toe weinig resultaat opgeleverd. Ofschoon hij zelf via een programmalijs in de raad is gekomen, onderkent *Henk Hoogland* het gevaar van blokvorming „als dat inhoudt dat politieke argumenten overheersen en er niet meer geluisterd wordt naar andere argumenten. Hierdoor komt menige besluitvorming neer op het gedeeltelijk koppen tellen van voorin genomen meningen”.

Commissie slecht bezocht

Algemeen wordt als belangrijkste voorbereiding op de besluitvorming in de raad de commissievergadering gezien. De raad telt zes beleidsadviescommissies en bijna elk raadslid heeft in twee daarvan zitting. De voorzitter van het College van Bestuur, *mr. R. van den Biggelaar*, zegt daar het liefst argumenten met raadsleden uit te wisselen. „Als ik informatie heb die van belang is voor de discussie, dan kan ik die daar kwijt. We kunnen daar veel opener met elkaar omgaan, omdat er nog niets vastligt, ook niet onze concept-besluiten, die we op grond van de gehoorde discussie kunnen bijstellen.” Toch ziet de werkelijkheid er minder fraai uit dan het ideaal. Commissievergaderingen worden vaak erg slecht bezocht en raadsleden beklagen zich er vaak over dat zij pas in het allerlaatste stadium bij de besluitvorming worden betrokken. Buitenuniversitair lid *Huub Smeets*, in het dagelijkse leven directeur van het Grondbe-

drijf van de gemeente Meerssen, kan zich bijzonder kwaad maken over het feit dat raadsleden wegblijven zelfs zonder de moeite te nemen zich af te melden. *Smeets*, die als „buitenlid” echt werk probeert te maken van zijn plaats in de raad vraagt zich wel eens af waar hij eigenlijk mee bezig is: „Ik ben zelf voorzitter van de commissie Alge-

Cees Flinterman

mene Zaken. Na veel vijven en zessen zijn acht mensen bereid gevonden daarin zitting te nemen, maar de eerste drie vergaderingen kwamen we niet eens aan het quorum. Je steekt er zoveel van je tijd in, maar de anderen laten het gewoon afweten.” Volgens *Lagas* blijven de gevolgen van zulke slechte commissievergaderingen niet uit: „neem nou de nota Coördinatievraagstukken. Toen we die besproken hebben in de commissie Algemene Zaken, zaten daar drie man. Als er dan geen vragen gesteld worden, dan gaat de zaak slecht voorbereid naar de raad. Daar word je ineens met heel andere vragen geconfronteerd”. *Marius Bassie*, de griffier van de raad en de meest neutrale toeschouwer bij het raadswerk, constateert ondanks alles een duidelijke verbetering: „de vorige raad die ik hier heb meegemaakt was een erg middelmatige. De houding van het college was toen ook veel minder open. We zitten nu met een veel betere raad, die het college tot veel meer openheid dwingt. Vooral in de commissievergaderingen kun je dat merken.” Dat de raad dit jaar beter funktioneert dan vorig jaar, is volgens *Bassie* te danken aan een paar uitstekende leden, die erbij gekomen zijn. Daarnaast blijven er ook erg slechte leden in de raad zitten. Daarmee bedoel ik mensen die veel vergaderingen van de raad of commissies verzuimen, de stukken niet kennen en ook niet de spelregels”. Raadsvoorzitter *Hans Adriaanse* probeert daar zo nu en dan wat aan te doen. „Ja, ik heb wel eens mensen achter de broek gezeten als ze na een half jaar nog nooit de knop van de microfoon hadden inge-

drukt. En in de raad heb ik wel eens met de gele kaart gezwaaid naar mensen die hun commissies slecht bezochten".

Competentie

Over het algemeen blijken de twee partijen die het hoogste gezag in de universiteit uitoefenen redelijk tevreden over het niveau waarop de discussies in de raad worden gevoerd. De rivaliteit die vorig jaar de raad intern verdeeld hield ligt nu volgens Cees Flinterman op een heel ander vlak: de raad heeft zijn onderlinge verdeeldheid laten vallen en blijft eensgezind als men constateert dat het College van Bestuur zich probeert te verschuilen achter procedurele argumenten. Tijdens de vergadering van 8 februari stonden de raad en het college lijnrecht tegenover elkaar toen het college het advies over de instelling van een bijzondere leerstoel van de Radboudstichting niet wenselijk te behandelen. En een nieuwe confrontatie lijkt in aantocht als het college op 1 maart geen bevredigend antwoord geeft op de vraag van de raad om de keuze van de academische boekhandel te evalueren en te heroverwegen. Geen zaken waarvan het voortbestaan van de universiteit afhangt, maar waarin de raad wel keihard op zijn poot speelt, want de vraag wie in de vergadering de baas speelt, is in het geding. In de zaak van de Radboudleerstoel wilde het college de behandeling aanhouden, omdat de commissie OW&MD het curatorium van de in te stellen bijzondere leerstoel anders samen te stellen dan de stichting zelf had voorgesteld. Het college wilde daarom eerst de mening van de stichting peilen, maar daar had de raad geen boodschap aan en besprak het advies vervolgens toch. Collegevoorzitter van den Biggelaar weigerde aan de bespreking deel te nemen, wat kwaad bloed zette bij de raad. Henk Hoogland sprak zelfs van een vernachtende houding. Van den Biggelaar relateert de zaak: „Je kunt de verhouding tussen de raad en het college niet beoordelen op een of twee incidenten. Ons uitgangspunt is dat we de raad doodserius nemen, voor honderd procent, of tweehonderd procent, als je dat sterker vindt uitgedrukt. Bij de Radboudleerstoel was er sprake van een incident, dat bovendien was ontstaan door een misverstand. Tijdens de collegevergadering was met de voorzitter van de raad afgesproken dat de zaak zou worden aangehouden. Die maakte het voorbeeld dat het presidium er mee moest instemmen dat de agenda gewijzigd werd, maar dat werd pas tijdens de vergadering van de raad besproken. Wij verkeerden in de veronderstelling dat dat geen probleem zou zijn en daarom was de rector, die de zaak in zijn portefeuille heeft, niet naar de vergadering gekomen. Het punt was dat er een derde partij in het spel was, waarvan we niet wisten hoe die op het advies van de commissie zou reageren. Zolang de zaak nog losse einden had was het niet verstandig ze te behandelen. Het was helemaal geen kwestie van minachting." Het geïrriteerde proceduredebat dat volgde op de weigering van het college leverde enkele felle verwijten op aan het adres van het college. Een van de mensen die zich boos maakten was Henk Hoogland. Na

twee weken is zijn boosheid nog steeds niet voorbij: „Als het college zich zo rigide gaat verschuilen achter procedurele argumenten krijg je als raadslid het gevoel dat je niet serieus genomen wordt. Binnen de kortste keren leidt dat tot een sfeer van wantrouwen waarin met moties gezwaaid wordt, niet omdat de onderwerpen zo belangrijk zijn, maar omdat uiting gegeven wordt aan het gevoel van onvrede dat er zo gaat heersen." Ook de neutrale toeschouwer Marius Bassie ziet de dreiging hangen: „Nog twee of drie van die incidenten en je hebt de grootste herrie in de tent. Volstrekt onnodig!" Hoogland: „Tussen de raad en het college dient een sfeer van vertrouwen te heersen, anders is er niet de open discussie mogelijk die leidt tot een hoger niveau van besluitvorming. Neem nou het voorbeeld van de boekhandel. Zowat iedereen heeft bezwaar tegen de huidige toestand. Maar het college maakt er weer een prestigekwestie van. Dan worden meteen de degenen getrokken en wordt er op elkaar ingehakt." Hoogland wijst vooral de voorzitter van het college als schuldige aan: „Het creëren van die sfeer van vertrouwen moet hoofdzakelijk zijn werk zijn. Een collegevoorzitter moet altijd ja/nee-situaties zien te voorkomen. Hij moet juist iedereen het gevoel geven dat men iets bij te dragen heeft aan het niveau van de besluitvorming."

Wet als wegwijzer?

Van den Biggelaar vindt dat het college van zich af mag bijten als het vindt dat de raad op zijn stoel gaat zitten. „Het is allemaal keurig in de wet vastgelegd wat de bevoegdheden zijn van de raad: het vaststellen van diverse reglementen, het colloquium doctum, standpunten voor de Academische Raad en vooral natuurlijk de begroting. Daarnaast geeft de raad adviezen en volgt hij het College van Bestuur kritisch via het recht van interpellatie. Grosso modo vind ik dat de raad zich voortreffelijk aan de begrenzingshoudt. Alleen bij het adviseren ontstaan er moeilijkheden. Neem nou de boekhandel: het college sluit contracten af, dat valt niet onder de competitie van de raad. De raad kan daar zijn mening over geven. Wij kappen die discussie ook helemaal niet af. Als de raad vindt dat de boekhandel waar wij mee in zee zijn gegaan een bepaalde functie niet goed vervult, vind ik het een uitstekende zaak als de raad dat signaleert. Dan mag de raad ook van ons verlangen dat wij daar iets aan doen, maar niet dat wij de keuze in heroverweging nemen. Als je ergens een fout signaleert moet je niet proberen de zaak meteen over de grens van de bevoegdheden van de ander te trekken. „Op een gegeven moment moet je als college een beslissing nemen. Het is goed te weten wat een aantal verstandige mensen ervan denkt, maar je moet in de gaten houden dat die in bepaalde gevallen geen beslissende stem hebben. Ook het uitnemende gezelschap dat de SER bemant kan de minister niet opdragen zijn adviezen uit te voeren. Op een gegeven moment houdt het op. Als journalist heb jij ook je eigen autonomie waar ik weer van af moet blijven." Volgens Marius Bassie is het maar zeer ten dele mogelijk uit de wet op te maken hoe de bevoegdheden ver-

De vice-voorzitter en de voorzitter van de Universiteitsraad, Peter Hilderink (l.) en Hans Adriaanse (r.)

deeld zijn tussen het College van Bestuur en de universiteitsraad: „De WUB is een slechte wet en het bestuursreglement bijgevolg ook. Voor een groot deel blijft het afhankelijk van het politiek gevoel van beide partijen of de ideale situatie, die ik de complementaire bestuursvorm noem, benaderd wordt. Op onderdelen is dat het geval, bijvoorbeeld bij de begroting. Daar bestaat bij de behandeling in de commissie Planning en Begroting een goede verhouding van geven en nemen, ook al is de positie van portefeuillehouder Lagas daar erg moeilijk voor de beperkingen die het ministerie oplegt." Lagas zelf is ook zeer tevreden over de manier waarop de begrotingsprocedures nu zijn geregeld. „Een van de belangrijkste doelen die ik me gesteld heb is dit soort problemen te structureren. De begroting is nu een fluitje van een cent, maar andere materies zoals formatieplannen zijn bijzonder weerbarstig, ook al omdat de richtlijnen randvoorwaarden constant gewijzigd worden." Overigens vindt Lagas de termijn die een gekozen lid meekrijgt van de raad „volstrekt absurd". „Je hebt al bijna een benoemingsperiode nodig om je in te werken. In alle andere politieke systemen gelden langere termijnen. Wethouders bijvoorbeeld worden voor vier jaar benoemd. Hun eerste termijn wordt beschouwd als de periode waarin ze zich inwerken en vernieuwingen bedenken en als ze een tweede termijn mogen blijven, wordt die beschouwd als de oogstperiode. Ook de termijn van de andere collegeleden vind ik aan de korte kant, drie jaar voor de rector en vier jaar voor de voorzitter. Maar het gigantische gebrek aan ingewerkte mensen wordt pas duidelijk als je zittingstermijn van de raadsleden erbij betreft: die worden voor een of twee jaar gekozen. Ik verwijt de mensen niet dat ze niet ingewerkt zijn, het is nu eenmaal inherent aan het systeem dat die termijnen moeilijk langer gemaakt kunnen worden. Maar door het gebrek aan continuïteit kun je steeds weer opnieuw beginnen. Neem bijvoorbeeld de boekhandel. Het ene jaar neem je het initiatief om de

knoop door te hakken, het volgende jaar kun je helemaal opnieuw beginnen. De raad is daar dan een uur mee bezig, maar als het het aantal uren dat wij er vervolgens mee bezig zijn uitrekt, kom je gemakkelijk op het tienvoudige. Dat houdt je ontzettend op en vergt veel beheersing van je, als je op dat moment bezig bent met de vraag hoe je kunt voorkomen dat hier de komende tijd mensen ontslagen moeten worden."

Van den Biggelaar zegt weinig behoefte te hebben aan een versterking van de positie van het College van Bestuur in de komende herziening van de universitaire bestuursstructuur. „Ik heb de afgelopen acht jaar heel goed uit de voeten gekund met de WUB en de WWO. Ik heb nooit het gevoel gehad dat het college meer bevoegdheden nodig had." In de nieuwe WWO'84 wil minister Deetman een geheel nieuwe regeling opnemen voor de benoeming van collegeleden. De minister benoemt en kan ontslaan als de raad een collegelid voor ontslag voordraagt. Diverse raadsleden hebben daar spontaan hun bedenkingen bij. Johan van Dongen en Huub Ruijters zouden liever – helemaal in de lijn van hun bezwaren tegen het oncontroleerbare managementteam – een versterkt professioneel team van collegeleden zien aantreden, dat rechtstreeks aanspreekbaar is voor de raad. En Henk Hoogland ziet zijn ideaal van een raad waar een sfeer van vertrouwen heerst dichterbij komen als bij een toekomstige benoeming van een voorzitter van het college van Bestuur scherp gelet wordt op één eigenschap: het vermogen om de subtiliteit op te brengen de argumenten uit de discussie in de raad te verpakken in een collegestandpunt. Het meest uitgebalanceerde voorstel is onlangs gedaan door de gezamenlijke griffiers en voorzitters van universiteitsraden, meldt Hans Adriaanse: „Ons voorstel is: geef de raad de bevoegdheid een team van collegeleden voor te dragen ter benoeming voor drie jaar. En het recht de leden ook voor ontslag voor te dragen zou daarnaast behouden moeten blijven".

En de positie van de raad dan? Staat die de leden altijd duidelijk voor ogen? Marius Bassie vindt dat de raad zich moet onthouden van beheersaspecten. Als de raad alles gaat controleren wat een college doet, lijdt hij aan grandioze zelfoverschatting, evengoed als het college aan pedanterie lijdt, wanneer het denkt de raad niet nodig te hebben. Maar er moeten dan wel goede afspraken gemaakt worden over wat behoort tot beleid en wat tot beheer. En dan nog hangt veel af van de souplesse van het college waar het de raad over mee laat praten".

Voorzitter Hans Adriaanse vindt dat de raad zelf in de hand heeft hoe groot zijn invloed is. „Als de raad de begroting als een hamerstuk laat passeren, dan blijft dat een beslissing van de raad. Maar men kan ook creatiever met het begrotingsrecht omspringen. In Wageningen heeft de Hogeschoolraad vooraf bepaald dat een bedrag gereserveerd diende te worden om de lastenverzwaring als gevolg van de verhoging van het collegegeld op te vangen. Dat is gebeurd. Hier zou je je voor kunnen stellen dat de raad zoveel belang hecht aan maatschappelijk relevant onderzoek dat daarvoor tien procent van het onderzoeksgeld moet worden bestemd en als de begroting op tafel komt kijk je of dat is gebeurd. Daarmee houdt de raad zich ook aan het uitgangspunt dat alleen de grote lijnen van belang zijn voor het raadswerk, niet de details. Een raad moet niet pretenderen even deskundig te zijn als het college, maar wensen uitdrukken om die te laten uitvoeren door het college." Ook Cees Flinterman meent dat de sterkte van de raad moet liggen in het kennen van zijn beperkingen: „De U-raad is het eindpunt in het besluitvormingsproces en heeft als zodanig een controlerende functie. Hij toetst de procedure marginaal en legitimeert beslissingen. Op incidentele punten kan de raad bovendien vernieuwingen op gang brengen, maar niet in hoofdzaken".

Jacques Herraets
Luc de Witte
Ton Hameleers

DE LIST DER WETENSCHAP

„Scientific objectivity do not result from the attempt of an individual scientist to be 'objective', but from the friendly-hostile co-operation of many scientists”.

K.R. Popper

Sinds filosofen systematisch zijn gaan nadenken over wetenschap, traden zij op als een soort hogepriester van de wetenschap. Met de hand op het werk van Gallilei, Newton en Einstein – het Oude en Nieuwe Testament van de wetenschapsfilosofie – verdedigde zij de superioriteit van wetenschap tegenover andere kennisvormen. De methode is het belangrijkste criterium geworden om orthodoxe gelovigen van ketters en nieuwlichters te onderscheiden.

Reeds Descartes en Bacon waren de overtuiging toegedaan, dat hun rationalistische, respectievelijk empiristische methode toegang verleende tot ware kennis. Ook meenden zij, dat hun methode werkelijk werd gebruikt voor kennisverwerving en dus verantwoordelijk was voor de stormachtige groei van kennis van hun tijd. In de 16e en 17e eeuw was die wetenschappelijke methode vooral een strategie waarmee men ontdekkingen kon doen. In de moderne wetenschapsfilosofie is men de superioriteit van wetenschap meer gaan zien in de systematische wijze waarop theorieën worden getoetst. De methode wordt opgevat als toetsingslogica, die rechtvaardigt wat als echte wetenschap telt, wat vooruitgang inhoudt, en verklaart hoe wetenschappelijke kennis zich idealiter ontwikkelt. Op grond van zo'n toetsingslogica of methodologie vindt een evaluatie van kennis plaats. In de wetenschapsfilosofie van de 20e eeuw zijn diverse methodologieën aanbevolen - elk met een eigen demarcatie-criterium en een eigen opvatting over rationaliteit en wetenschappelijke vooruitgang.

In het inductivisme ziet men de wetenschapsgeschiedenis als een toenemende reeks van feitelijke waarnemingen, die economisch worden

geordend door (daaruit afgeleide) wetten en generalisaties. In het falsificationisme wordt de wetenschapsgeschiedenis gereconstrueerd als een opeenvolging van steeds stoutmoediger theorieën, die nog niet door cruciale experimenten zijn weerlegd. In de methodologie van wetenschappelijke onderzoeksprogramma's wordt de nadruk gelegd op de concurrentie tussen coherente onderzoeksprogramma's. Wie onwaarschijnlijke voorspellingen doet, die ook uitkomen, wint van zijn rivalen. In de wetenschapsfilo-

Boeken

L. Boon, *De list der wetenschap. Variatie en selectie: vooruitgang zonder rationaliteit (dissertatie)*. Baarn 1983, 255 blz.

sofische leerboeken, waarin de ideeën van de Wiener Kreis, Popper en Lakatos zijn gecanoniseerd, lossen deze methodologieën elkaar af. Elke methodologie wordt beschreven als een verbetering van haar voorganger, die dan ook stevast – in vertrouwd filosofisch jargon – als 'naïef' wordt gediskwalificeerd. Het naïef-empirisme wordt dus afgelost door het falsificationisme, terwijl de methodologie van wetenschappelijke onderzoeksprogramma's later het naïef-falsificationisme zal aflossen.

Dit soort ouderwetse vooruitgangsgeloof in het eigen vakgebied kon geen lang leven beschoren zijn. De analyses van de filosofen hadden voornamelijk betrekking op de logische structuur van wetenschap. De rechtvaardiging ervan ging hand in hand met de claim, dat onderzoekers zich ook **feitelijk** door de beschreven methodologie lieten leiden. Naarmate er echter meer gegevens bekend werden over de 'logic in use' – de specifieke manier waarop onderzoekers toetsen, theorieën opstellen en experimenten ontwerpen – nam de evidentie af, dat de 'reconstructed logic' de praktijk van het wetenschappelijk onderzoek dekt.

Volgens Polanyi heeft wetenschap geen objectief methodisch karakter, maar een ambachtelijk karakter. Wetenschappelijke kennis wordt als goeddeels onbewuste vaardigheid (tacit knowledge) overgedragen in meester-leerling-verhoudingen. Kuhn heeft erop gewezen dat het paradigma in normale wetenschapsbeoefening niet wordt getoetst, maar dogmatisch wordt afgeschermd. Omdat bij de aanvaarding van een nieuw paradigma tegenover de successen vele tegenvoorbeelden staan, spelen rationele regels hier evenmin een overheersende rol. De overgang naar een per definitie incommensurabel paradigma wordt beschreven door het begrip 'Gestaltswitch'. Feyerabend wijst op de beperkte geldigheid van methodologische regels. Onderzoekers lijken een volstrekt opportunistisch gebruik te maken van deze regels. Zij houden zichzelf er niet aan, maar slaan er hun tegenstanders mee om de oren. Al naar gelang het hen uitkomt doen ze een beroep op de meest uiteenlopende en tegenstrijdige regels. Volgens Feyerabend is dit ook nuttig: „theoretical anarchism is more... likely to encourage progress than its law-and-order alternatives”.

Onderzoekers blijken op lokaal niveau, in hun onderzoekspraktijk, vaak op andere manieren tot besluitvorming over theorieën te komen dan de wetenschapsfilosoof

suggereert. Men komt om andere redenen tot eenstemmigheid over de 'betere' theorie of met dezelfde argumenten tot onenigheid. Een **Deus ex machina** zal te hulp moeten worden geroepen om te verklaren waarom onderzoekers – hoewel ze op lokaal niveau niet rationeel volgens de 'juiste methodologie' handelen – toch op globaal kennisniveau vooruitgang bewerkstelligen, d.w.z. in de loop van de geschiedenis een steeds breder aantal feiten op steeds nauwkeuriger manier ordenen, verklaren en voorspellen. De filosoof komt er niet omheen een soort anonieme rationale autoriteit – een list der rede – aan te nemen die als het ware achter de expliciete motieven van onwetende onderzoekers de juiste beslissingen voor ze neemt. Zo'n list der reden kan echter niet de mechanismen aangeven, die verklaren waarom een volgens filosofen foute methodologie tot een juiste beoordeling van theorieën voert.

Dit vormt de aanzet van de studie van Boon. In 'De list der wetenschap' ontwikkelt hij een model dat moet verklaren hoe lokale besluitvorming op een door de betrokkenen **onbedoelde** wijze tot globale kennisontwikkeling leidt. Objectiviteit of wetenschappelijke vooruitgang is in dat model geen eigenschap van de rationale intenties van onderzoekers, maar van selectieprocessen op verschillende niveaus in de 'friendly-hostile co-operation' tussen wetenschapsmensen, die wordt gekenmerkt door samenwerking en competitie. Variatie en selectieprocessen in de wetenschap leiden tot vooruitgang (op globaal niveau) zonder rationaliteit (op lokaal niveau). In een aantal mooie case-studies laat Boon tevens zien, dat afhankelijk van de ontwikkelingsfase van een wetenschapsgebied, **meerdere** methodologische stijlen tot succes kunnen leiden. Hiermee ondergraaft hij het vooruitgangsgeloof van leerboeken als Koningsveld (1976) en Chalmers (1980), die elke voorgaande methodologie vanuit het perspectief van de opvolger evalueren. Het methodologisch pluralisme van Boon lijkt erg op het anarchistische principe van Feyerabend ('anything goes'), maar is preciezer, omdat ook aangegeven wordt onder welke omstandigheden bepaalde methodolo-

gieën **niet** tot succesvolle variaties leiden. Een groot deel van het historische werk werd door Boon vericht bij de Vakgroep Geschiedenis en maatschappelijke aspecten van de natuurwetenschappen. Het onderzoek werd afgerond bij de Vakgroep Geschiedenis en theorie van de psychologie van de Rijksuniversiteit Utrecht.

De verschillende case studies o.m. over de ontdekking van de DNA-structuur door Watson en Crick zijn helder beschreven, en geven een goede illustratie van het variatie en selectie-model. Voor iedereen die geïnteresseerd is in algemene mechanismen van (moderne) wetenschapsontwikkeling is dit boek zeer informatief. Het algemeen karakter van het model is niet alleen een voordeel. In zekere zin is het model te ruim: allerlei zaken van welke complexiteit dan ook kunnen met het variatie en selectiemodel worden geordend. Interne en externe invloeden, succes en mislukking, verzadiging, groei en degeneratie, alles lijkt er in te passen. Er zit dus **op voorhand** al veel waars in. In een ander opzicht is het model juist te beperkt. Wetenschapsontwikkeling wordt niet alleen bepaald door besluitvormingsprocessen **binnen** de wetenschap, zoals Boon suggereert, maar ook door beslissingen die **buiten** de wetenschap over wetenschap worden genomen. De nota 'Taakverdeling en concentratie wetenschappelijk onderwijs' ('s-Gravenhage, mei 1983) is daar een recent voorbeeld van. Voor zaken als wetenschapsbeleid en technologie-onderzoek en wetenschapssturing, kortom voor de macro-sociale omgeving van wetenschap, is in het model voornamelijk geen plaats ingeruimd. Het model kan daardoor bijvoorbeeld niet verklaren waarom bepaalde vruchtbare kennisgebieden **niet** tot ontwikkeling komen of waarom bepaalde rijpe wetenschapsgebieden wel en andere niet tot toepassing leiden. Overheids-subsidies, maatschappelijke legitimaties van wetenschap en 'doelmatigheid' als criterium binnen wetenschapsbeleid kunnen echter, zonder het model veel geweld aan te doen, ingepast worden als selectieprocessen uit de maatschappelijke omgeving.

John Spangenberg

Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

Bureau Onderwijs FdG

Aan alle studenten Geneeskunde
Voortgangstoets Geneeskunde

Op 16 maart 1984 is er de, voor alle studenten verplichte, voortgangstoets Geneeskunde. Aanvang toets om (eksakt) 9.00 uur tot (uiterlijk) 13.00 uur. De verdeling van de jaargroepen per lokatie is dezelfde als voor de september- en decembertoetsen 1983: 1e-, 3e- en 4-jaars: Sporthal De Heeg 2e-jaars: buurtcentrum De Boeckel 5e-jaars: Berchmans-sociëteit 6e-jaars: City-centrum De zaalindeling is gelijk aan die van de toets van december 1983.

Nota Praktisch Medisch Onderwijs in het vijfde en zesde studiejaar

Recentelijk is door de Fakulteitsraad goedgekeurd de nota 'Praktisch Medisch Onderwijs in het vijfde en zesde studiejaar' (BO 84-14.023). De nota handelt over de doelstellingen van het PMO in jaar 5 en 6, de randvoorwaarden ten aanzien van de stages MPO-K, PMO-H en PMO/PMS, de onderwijsactiviteiten binnen en tussen de diverse stages en het organisatorisch kader voor de verschillende stages. Geïnteresseerde studenten kunnen de nota gratis verkrijgen bij de balie Bureau Onderwijs FdG, dagelijks geopend tussen 10.30 en 12.00 uur in het Hoofgebouw.

Kriterialijsten Vaardigheidstoetsen '82/'83

Vanaf 5 maart 1984 zijn bij de Verkoopbalie in het Hoofgebouw beschikbaar de zgn. kriterialijsten, zoals die zijn gebruikt bij de Vaardigheidstoetsen in het studiejaar 1982/1983. Deze lijsten zijn gebundeld per curriculumjaar.

Rechtsgeleerdheid

Fakulteitsreglement
De juridische fakulteit is verplicht een fakulteitsreglement op te stellen. De fakulteitsraad heeft een commissie belast met het opstellen van een concept voor dit reglement. Deze commissie zoekt studenten die belangstelling hebben mee te werken aan het maken van het fakulteitsreglement en de daarbij behorende toelichting. Belangstellenden worden verzocht zich uiterlijk woensdag 14 maart a.s. op te geven bij Rita van Beek, kamer 0041 Nieuwenhof, toestel 888713.

Fakulteitsraad
De fakulteitsraad vergadert op woensdag 29 februari om 16.00 uur en op woensdag 14 maart om 14.00 uur in de praktijkruimte.

Carnaval
De carnavalsweek is onderwijsvrij.

Lezing 9
In het kader van blok 3.5.1. AF „Adaptatie, de mens in zijn ecosysteem”.
Spreker: Prof. dr. G.P. Baerends, R.U. Groningen.
Titel: De biologische basis van menselijk gedrag.
Plaats: Collegezaal Nieuwenhof.
Tijd: Maandag 19 maart 14.00 uur.
Alle belangstellenden zijn welkom.

Algemeen

Klinisch Pathologische Conferentie
In het kader van de serie obductie nabesprekingen wordt op donderdag 1 maart a.s. een casus gepresenteerd: Een vrouw van 55 jaar met vochtophoping in de buik; een onverwacht ziektebeloop.
Datum: donderdag 1 maart a.s.
Tijd: 17.00 uur.
Plaats: Conferentiezaal Afd. Pathologie ziekenhuis St. Annadal.
Inleiding: dr. D. Willebrand, Patholoog - Anatom.

Beoordeling en Stimulering van de kwaliteit van wetenschappelijk onderzoek

In de periode 27 maart - 17 april zal er een Studium Generale worden georganiseerd over het thema: **Beoordeling en stimulering van de kwaliteit van wetenschappelijk onderzoek**. Het vervolg van de lezingen en het bestuderen van

de reader over dit onderwerp kan worden gehonoreerd binnen het keuze-onderwijs „Wetenschapstheorie”. Afsluiting vindt plaats d.m.v. een paper. Informatie: J.F.A. Spangenberg (381).

Personele zaken

In de maand februari zijn de volgende medewerkers in dienst getreden: J. Kanitz-Brouwer (CvB), C. van Aarsen-Vranken (PZ), J. Ruyl (DIV), G. Colson-Wijnads (DIV), I. van Noppen (Med. Psych.), P. Tonnaer (AF), E. de Sancis (AF), P. Thijsen-Thiemann (GZ). Vertrokken zijn: P. Bessems (Dermatol.), G. Durlacher (Med. Sociol.), L. Schuwirth (Skillslab).
Rectificatie. Per abus is in Observant nr. 12 gemeld dat M. Bremers (Bel.wet.) en L. Savelkoul (Bel.wet.) in januari met ontslag zouden zijn gegaan. Beiden werken echter nog aan de RL.

Witteboordencriminaliteit

Op 18 en 19 mei organiseert de Nederlandse Vereniging voor Kriminologie een multidisciplinair congres over „Witteboordencriminaliteit”. Het programma omvat lezingen, film, een forum en een groot aantal „workshops” ter keuze. Aan de orde komen theoretische en praktische onderwerpen zoals: slachtoffers van witteboordencriminaliteit, de rol van derden (adviseurs, notarissen, banken), belastingvlucht, koppelbazerij, beleggingsfraude, computercriminaliteit en de rol van het strafrecht. Medewerkenden o.a.: Prof. mr. H.U. d'Oliveira, drs. P. Lakeman, drs. F. de Kam, Prof. dr. A. de Swaan, drs. Marcel van Dam en vertegenwoordigers van de verschillende beroeps groepen die nauw bij deze vorm van criminaliteit betrokken zijn. Kosten deelname: f 80,- p.p. incl. lunch etc. en congressubdel. Plaats: Vrije Universiteit van Amsterdam.

Belangstellenden kunnen zich voor nadere informatie over programma en wijze van inschrijving wenden tot de uitgever van de bundel: Stichting Ars Aequi, Postbus 1043, 6501 BA Nijmegen, tel.: 080-224441. Inschrijving sluit 1 mei 1984. Het aantal deelnemers is beperkt. Om zeker te zijn van toelating en indeling in workshop van eerste keuze, dient men zich dus zo spoedig mogelijk in te schrijven.

Tentoonstelling

Mevrouw Jano Kersten-Pir exposeert in de vitrines van het Bonnefantenklooster gouaches, aquarellen en sieraden. De tentoonstelling loopt tot 9 maart a.s.

PHO-cursus Programmatuur

In het BMC wordt in het kader van het Post Hoger Onderwijs van 19 tot en met 23 maart een zogenaamde BMDP-cursus gehouden. BMDP staat voor „Biomedical Computer Programs”. Het is een pakket dat 40 verschillende programma's bevat die een groot scala van statistische technieken bestrijken voor het gebruik van de computer.

De cursus beoogt deelnemers vertrouwd te maken met de BMDP control language. Het te leren opdrachtenprogramma's in BMDP-taal te schrijven en die opdrachten via de terminal te laten uitvoeren. De cursus is bestemd voor degenen die zelfstandig getallenbestanden willen samenvatten en bewerken met behulp van de computer. Ook zij die op een andere wijze met het verwerken van data te maken hebben zijn welkom. Wel worden kennis en ervaring in het werken met computer bij de deelnemers voorondersteld. Tijdens de cursus wordt gewerkt met de VAX-11/780 computer. De RL-deelnemers wordt aangeraden eerst een VAX-gebruikerscursus te volgen als zij niet dit type computer geen ervaring hebben. De bijeenkomsten vinden elke dag plaats van twee uur 's middags tot zeven uur 's avonds. Inschrijving moet plaatshebben vóór 1 maart. Een SSPS-cursus vindt vervolgens plaats van 7 tot en met 11 mei. Ook deze bijeenkomsten zijn elke dag van 14.00 uur 's middags tot 19.00 uur 's avonds in het BMC. Inschrijving vóór 1 mei. Het SSPS-pakket was oorspronkelijk bestemd voor de sociale wetenschappen maar heeft inmiddels ook in ander wetenschapstakken zijn nut bewezen. Ook bij deze cursus wordt gewerkt met een VAX-11/780 computer.

Kosten

De kosten van zowel de BMDP als de SSPS-cursus bedragen 425 gulden. Geïnteresseerden kunnen eventueel een manual aanschaffen die in een beperkte hoeveelheid verkrijgbaar is. De capaciteitsgroep Medische Informatica en Statistiek heeft voor inhoud en opzet van beide cursussen zorggedragen. Maximaal 20 personen kunnen aan elke cursus deelnemen. De inschrijving geschiedt in volgorde van aanmelding.

Belangstellenden (BMDP-cursus vóór 1 maart, SSPS-cursus vóór 1 mei) kunnen zich aanmelden bij het Secretariaat PHO, Algemene Faculteit, Rijksuniversiteit Limburg, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Informatie over inhoud en opzet van de cursus is verkrijgbaar bij het Secretariaat Capaciteitsgroep Medische Informatica en Statistiek, Postbus 616, 6200 MD Maastricht, t.st. 615 (BMC).

Verenigingen

NUG blok: 'Anthroposofie en geneeskunde'

In het kader van het NUG blok 'Anthroposofie en geneeskunde' zullen de volgende onderwerpen aan de orde komen: geschiedenis van de geneeskunde, anthroposofie als verruiming van de wetenschap met een eigen, goetheanistisch fenomenologische methode, het drie- en viergelede mensbeeld in relatie tot de natuurrijken, de visie op ziekte en gezondheid, therapeutische mogelijkheden en 'sociale driegeliding' als impuls voor een vernieuwing van o.a. de gezondheidszorg. Het belooft een boeiend blok te worden; met naast de onderwijsgroepen vele lezingen en workshops. Duur: drie maanden; onderverdeeld in zes 'subblokjes' van twee weken; met iedere twee weken: een onderwijsgroep, een lezing en een workshop.

Woensdag 14 maart, 10.00 uur: blokopening in het auditorium te Randwyck. Uitleiden van blokboeken; indelen in onderwijsgroepen en inschrijven voor workshops. Iedereen die mee wil doen, wordt geacht aanwezig te zijn, of zich af te melden.

Woensdag 14 maart, 11.00 uur: workshop o.l.v. dr. Hugo Verbrugh: een spel over de beleving van de lichamelijkeheid door de eeuwen heen en de invloed hiervan op de geneeskunde. Voor iedereen toegankelijk, ongeacht deelname aan de rest van het blok. (Inschrijven verplicht)

Andere workshops (ook beperkt toegankelijk voor mensen die niet aan de rest van het blok meedoen); inschrijving bij blokopening.

Do. 22 maart 19.30 uur:

Do. 5 april 19.30 uur: **Kunstzinnige therapie** (schilderen en boetsen) o.l.v. Alda Kirkels en Margot Schijns. Plaats: Therapeutikum Raphaël, Oeverwal 2 Maastricht (max. 15-20 deelnemers).

Do. 24 mei 19.30 uur: Fysische therapie, o.l.v. Henk en Tine Reinink en Ineke v. Eyck. Plaats: Therapeutikum Raphaël (ca. 20 deelnemers).

Wo. 30 mei 9.30-11.00 uur: rondleiding in Therapeutikum Raphaël.
Do. 7 juni 19.30 uur: Heileurithmie o.l.v. Irmgard Menningh. Plaats: stedelijk Lyceum.

Definitieve data van de onderwijsgroepen en twee andere workshops worden bij de blokopening bekend gemaakt. Roosters en andere mededelingen zullen ook te vinden zijn op de prikborden in het 'Trefcentrum' (Hoofgebouw), Randwyck (bij koffie-automaten) en op de NUG-kamer (OHO) aldaar. - Voor verdere informatie, zie ook het artikel 'Geneeskunde en Anthroposofie' (van Marjolijn v. Duyl) in de jongste 'Theezeeff'. - Inschrijvingen: formulieren hangen op 'Randwyck' en in de KOKO-kamer. Ingeval formulieren deponeren in dozen op de NUG-kamer en bij de koffie-automaten (beiden op 'Randwyck'), - op de KOKO-kamer of in de postvakjes van M. v. Duyl (4 M.F.), Els Gerrits (2 M.F.), Bert Schilte (2 M.F.). - Voor verdere informatie: NUG-planningsgroep 'Anthroposofie en geneeskunde', pieper 13.

Agenda
Wo. 14 maart, 19.30 Aula: 'Wetenschap en geneeskunde in historisch perspectief' door Hugo Verbrugh.
Ma. 26 maart 19.30 uur, Aula: 'Fenomenologie en Geesteswetenschap' - een nieuwe manier van waarnemen' door Peter Goedings.
Ma. 2 april, 19.30 uur, Aula: 'Fenomenologie en Geesteswetenschap', tweede lezing door Peter Goedings.

Ma. 9 april, 19.30 uur, Aula: 'de driegeliding van de mens' Hugo Verbrugh.
Wo. 2 mei, 19.30 uur, Aula: 'De vier wezensdelen van de mens' door: Aart v.d. Stel.

Ma. 14 mei, 19.30 uur, Aula: 'Anthroposofische geneeskunde en therapie' door: Gerard Rottevel.

Ma. 4 juni, 19.30 uur, Aula: 'Sociale driegeliding, gezondheidszorg en maatschappij' door: Mouringh Boeke.

Agenda COC

Elke dag van 14.00-17.00 uur open en bereikbaar: Bogaardenstraat 43, 6211 SN Maastricht, tel. 043-18337.
Inl. Roze Rimpel Piet Vossen, tel. 043-472380. Bijeenkomst elke eerste zondag van

de maand om 15.00 uur. Voor jongerenactiviteiten bellen naar het COC.

Elke dinsdagavond vanaf 20.00 uur Café Rosé, behalve op dinsdag 6 maart, dit vanwege carnaval.

Dinsdag 13 maart om 20.15 uur Vrouwenfilm: Weggehen um anzukommen.

Dinsdag 20 maart om 20.00 uur Werkwinkel met o.a. discussie over het stagebeleid en bezoek uit Amsterdam i.v.m. de ledenwerfaktie.

Dinsdag 27 maart om 20.00 uur lezing door Frans Joseph Hirs over: „Op naar Sodom” oftewel de flikkertheologie.

AGORA-Studievereniging Sociale Gezondheidskunde

Aankondiging
Donderdag 1 maart 20.00 uur

Filmzaal Hoofgebouw
Actie-avond eerstegraads lerarenopleiding

Omdat wij uiterst verontrust zijn over de plannen van minister Deetman met betrekking tot het invoeren van een tweede fase eerstegraads lerarenopleiding willen wij eenieder die dit aangaat (in principe dus ALLE studenten Sociale Gezondheidskunde!) oproepen om naar de actie-avond te komen.

We zullen dan met mensen uit Enschede, Tilburg en Rotterdam, die ook het slachtoffer zijn van een halstarrige minister Deetman en zijn plannenmakers, overleggen over het hoe en waarom van eventuele acties.

Kom allemaal!

Tafelstraat 13

13, 20 en 27 maart: Open dinsdagavonden vanaf 20.00 uur op Tafelstraat 13.

Aan het begin van de avond een programma. **13 maart thema: „Arbeid” m.m.v. Herman Derickx**

Discussie
Meestal wordt dit begrip of woord gebruikt om er betaalde beroepsarbeid mee aan te duiden. Afhankelijk van het wel of niet hebben hiervan krijgen we als mens in onze huidige samenleving in ieder geval „economische waarde” of „betekenis” en maatschappelijk gezien een bepaalde „status”. Een aanzet tot een discussie over arbeid zou de volgende vraag kunnen zijn: „Wat is het mij waard om betaalde arbeid te verkrijgen? of na te streven?”

20 maart thema: „Opvoeding”
Discussie
Allereerst een video-film over vier jonge mensen, die opgroeien in een omgeving waar geprobeerd wordt hen zichzelf te laten zijn. Vervolgens een gesprek over: Wat doe je met je eigen opvoeding? In hoeverre ben je er door bepaald. Tenslotte eventueel een reprise van enkele interviews uit de serie: „Aan onze ouders”.

27 maart thema: „Dood-gewoon”?
Doodgaan hoort even vanzelfsprekend bij het leven als geboren worden. „Bij je geboorte krijg je een naam die op je grafsteen gebeiteld wordt. Je kunt die meteen laten maken; alleen de datum moet dan nog ingevuld worden”. Zodra een mens geboren wordt is hij oud genoeg om te sterven. Maar hoe komt het dan dat mensen over die geboorte niet uitgepraat raken, maar over de dood niet aan de praat te krijgen zijn? Is de dood wel zo gewoon? Laten we daar eens over praten.

Sprekuren op Tafelstraat 13
Maandag tussen 14.30-16.30 uur
Maaike van Praag
Dinsdag tussen 14.30-16.30 uur
Geert van der Bom
Donderdag tussen 14.30-16.30 uur
Herman Derickx

of na telefonische afspraak.
Wie is gaan studeren maakt een aantal veranderingen mee; een andere omgeving, nieuwe contacten, werken en leven in groepen, kamerbewoner/ster. Je moet je heroriënteren. Meestal gaat dat zonder veel moeite. Soms zijn er ook vragen in de trant van: „Wat gebeurt hier, wat wil ik eigenlijk?”. De ervaring leert, dat, als de veranderingen méér moeilijkheden opleveren, vroeger of later in de studie, mensen daarover willen praten. Wat wij kunnen bieden is enige hulp bij het verhelderen van dingen als: „waar ben ik mee bezig”, „hoe sta ik in deze situatie”, „wie ben ik in dit verhaal”. Om maar iets te noemen. Kort gezegd, wij kunnen een stukje meelopen als je zelf met een heleboel vragen rondloopt. (Omdat iemand weer eens zei, dat ze niet op de hoogte was van deze mogelijkheid, leek het ons goed dit weer eens bekend te maken).

Vieringen van de studentekerklesia
4 maart thema: „feest-rituelen”
I.v.m. het afschieten van het kanon en hijsen van Mooswief zitten we op **Tafelstraat 13** 11.45 uur.

Vastentijd
Wekelijks van 11 maart tot 15 april. Steeds om 11.45 uur in de St. Jan. Behalve 25 maart. Dan samen met Citykerk in de Celdebrederskapel om 10.45 uur.

Thema in de vastentijd
Verhalen van Mozes en de Uittocht. Aan de hand van deze verhalen over de Uittocht uit als het doodskruis omschreven Egypte kijken we naar onze ervaringen van nu. Het is de reis van de dood naar leven, die hier in verhaalvorm naar voren komt. Vandaar dat het goed past in deze vastentijd en zelfs in dit seizoen.

Sport

Medisch hockeytoernooi

Op 2 en 3 mei 1984 wordt door de Stichting Activiteiten Medische Studenten (S.A.M.S.) Laocoön uit Utrecht een nationaal medisch hockeytoernooi georganiseerd. Het is dit jaar voor het eerst, dat een dergelijk evenement zal plaatsvinden. We zijn van plan er een jaarlijks terugkerende happening van te maken.

Het is de bedoeling dat elke medische faculteit van Nederland een zo sterk mogelijk dames- en herenteam afvaardigt, omdat we er een serieus toernooi van willen maken.

Voor informatie kunt u schrijven of bellen: Joost Broere, Jansveld 30-bis 3512 BG Utrecht 030-328229 of: Peer Poolmann, Wolter Heukelslaan 66 3581 SV Utrecht 030-511636

NSK-cross

Deze wedstrijden werden 4 februari jl. door de LUSS georganiseerd op de zéér modderige ENCI-berg, wat het tot een echte veldloop maakte. Bij de dames ging vanaf de start Frederiek Sieders uit Wageningen op de 1e positie lopen, en gaf deze vervolgens niet meer prijs. De tweede plaats was voor Hanneke van Caluwe, derde werd Henny Cleef. Djoeko van Dale was met haar negende plaats Maastrichts snelste loopster.

De heren kenden tot één ronde voor de finish nog een spannende strijd om de eerste plaats, daarna eiste Huub Pragt uit Leiden deze definitief voor zich op. Vóór Aart Bakker en Albert-Jan Cohen Tervat die respectievelijk tweede en derde werden. De beste Maastrichtenaar was Jean Plus: 34c. Volgend jaar beter dus!

LV&S-bulletin

In de week 5 t/m 9 maart 1984 zijn er één lessen i.v.m. carnaval. Ook één lessen i.v.m. paasvakantie en koninginnedag van 13-04-1984 t/m 30-04-1984.

Tenniscursus beginners
Start: 02-04-1984.
Lokatie: psycho-medisch centrum Vijverdal.
Tijd: maandag en vrijdag 17.00-20.00 uur.
Kosten: f 40,- voor 8 lessen.
Voor nadere informatie zie prikborden. Inschrijven bij het buro LV&S of secretariaat sport.

Tennisregeling Dousberg (zomer 1984, buiten)
Parkkaart van 01-04-1984 tot 01-10-1984 kost f 125,- voor sportkardhouders, (voor onbeperkt buiten tennissen). Vanaf het moment dat men de parkkaart heeft betaald voor 1984 kan men tevens tegen het laagste tarief binnenbanen huren t.w. f 19,- (na 25-04-1984: f 6,-).

Indoorsportweek 1984
Georganiseerd door het buro LV&S.
Te houden op: 22, 26, 27, 28 en 29 maart 1984.
Tafeltennis individueel - 22 maart
Bridg - 26 maart
Dammen - 27 maart
Schaken - 28 maart
Tafeltennis dubbel - 29 maart
Watertienkamp - 29 maart
Intern zaalvoetbaltoernooi
Data: 3, 7, 10, 14, 21 en 28 mei 1984.
Nadere inlichtingen volgen.

Aktiviteitenagenda

Maandag 12 maart: Lezing (SG), „De beroepspraktijk van de beeldende kunstenaar”, dr. G. Muskens, Aula Stadsacademie, 19.00 uur.

Dinsdag 13 maart: Films (SG), „The atom strikes again” (journaalbeelden van 1945) en „Paul Jacobs en de atoommafia” (Willis en Landau), Filmhuis Maastricht, 22.00 uur.

Donderdag 15 maart: Lezing (SG), „Psychologische effecten van de nucleaire bewapeningswedloop”, prof. dr. H. Richter, Aula, 20.00 uur.

IK WIL EEN BANK DIE DENKT ZOALS IK.

Veel, vooral jonge mensen vinden het prettig als ze weten wat een bank met hun geld uitspookt.

In ons geval is dat eenvoudig uit te leggen.

Wij investeren dicht bij huis, bijvoorbeeld in regionale projecten als culturele centra en ziekenhuizen.

Verder moet je weten dat onze spaarbank een stichting is.

Want dan begrijp je waarom onze leentarieven tot de laagste behoren en onze spaarrentes tot de hoogste.

En het moet je dan ook duidelijk worden hoe het komt dat ons

dienstenpakket zo compleet is.

Daar gebruiken we namelijk onze winst voor.

Vandaar onze grote hoeveelheid kantoren waar je terecht kunt voor alle bankzaken.

En vandaar dat veel jongeren bewust voor onze spaarbank kiezen.

HET KOMBI PAKKET VOOR 16- TOT 23-JARIGEN.

Als je tussen de 16 en 23 jaar oud bent, kun je bij ons het beste beginnen met een Kombi pakket.

Zo'n Kombi pakket bestaat uit een bankgirorekening én de Kombi spaarrekening. Met de eerste kun je betalen, storten en opnemen. Daar krijg je een pasje voor.

Al je inkomsten kunnen naar deze rekening worden overgemaakt.

Je krijgt betaalformulieren om je rekeningen schriftelijk te voldoen en op aanvraag krijg je (Euro) cheques.

Je kunt machtigingen uitschrijven voor automatische betaling van huur, abonnementen etc.

Zo'n bankgirorekening is dus handig, voordelig (alles is gratis, tot en met de portvrije enveloppen) en dikwijls onontbeerlijk.

Op de tweede, de Kombi spaarrekening, spaar je met een hoge rente.

Zonder veel beperkingen of moeilijke konstrukties.

Probleemloos kun je je geld van de ene rekening naar de andere verhuizen. Uiteraard kun je ook automatisch sparen vanaf je bankgirorekening.

Van beide rekeningen ontvang je dagafschriften die je thuis bewaart in een speciale Kombi map.

Ook op zaterdag is het Hoofdkantoor aan de Markt 17-18 en het kantoor in Vroom en Dreesmann te Maastricht geopend.

spaarbank limburg

DE SPAARBANK HOUDT JE GELD DICHT BIJ HUIS

Voor wie geen carnaval wil vieren Zwart Parijs

Velen onder u zullen de vrije dagen rond de carnaval aangrijpen om de Limburgse heksenketel te ontvluchten. Vaak wordt als schuilplaats Parijs gekozen. Deze stad is in de reisgidsen uitvoerig beschreven en de hemel in geprezen, maar de donkere kant van Parijs is nog nauwelijks belicht.

Doordat Frankrijk een koloniaal verleden heeft, zijn vele donker gekleurde mensen uit deze ex-kolonien richting Parijs getrokken om hier hun zeil te zoeken. Het aanzicht van de woonbuurten rond het Gare du Nord is hierdoor sterk veranderd. De winkels en restaurants zijn exotischer, de etensgeuren zoeter en pittiger, het fruit op de markt uitheems. Maar ook zijn de huizen minder comfortabel, slecht onderhouden, zijn de huren erg hoog en dreigt er een

ghettovorming. Een ontdekkingstocht door deze buurten is beslist de moeite waard. Soms lijkt het wel of men door Kinshasa dwaalt.

Wie wegwijs wil worden in het metro-, bus- en stratenplan van Parijs koopt bij de eerste de beste kiosk het onmisbare "L'indispensable Paris par Arrondissement", een handzaam boekje dat het leven in Parijs een stuk makkelijker maakt, u veel tijd en overbodige ruzies met uw partner(s) zal besparen (waar moeten we zijn, vraag jij of ik, moeten wij links of rechts, zijn wij nu verdoemd?).

Een recente stimulans voor de zwarte cultuur in de hoofdstad van Frankrijk is de opening van Paco Rabannes Centre, de modekoning heeft een voormalige ballonnenfabriek laten ombouwen tot een gratis repetitieruimte voor zwarte muzikanten en dansers. Voelt u voor een nadere kennismaking, dan treft u hieronder enkele handige tips aan. Gaat u mee, dr. Livingstone?

ken, dan kunt u bijvoorbeeld terecht in:

Le Port Creole, Boulevard Montparnasse: Antilliaanse dansmuziek afgewisseld met een stevige portie funk, geen discomuziek.

La Plantation, Rue de Richelieu 50: een kleine discotheek met uitstekende Afrikaanse, Antilliaanse en reggaemuziek. Niet al te duur.

La Chapelle des Lombards, Rue de Lappe 19: regelmatig optredens van salsaorkesten.

Opera Night, Rue Gramont 30: op woensdag en zondagavond de „Black Style”, zonnige zwarte muziek in een disco-entourage.

L'Escale, Rue Monsieur-le-Prince 85, Afro-Cubaanse orkesten, gezellige club, geen entreeprijs, konsumptie vanaf 50 fr.

Adeac, Boulevard Raspail 101; naast Afrikaanse live-muziek, ook dans en ballet.

Platenwinkels

Kubaney Musique, Rue Rocroy 29b: voornamelijk Afro-Cubaanse en Antilliaanse elpees en singles.

Afric'music, Rue d'Alésia: naast Afro-Cubaans, Antilliaans en reggaemuziek een uitgebreide platenkollektie Afrikaanse muziek.

Musea

Musee National des Arts Africains et Oceaniens, Avenue Daumesnils 293: een groot museum met vier afdelingen, inclusief een tropisch aquarium.

Musee de L'homme, Place du Trocadero: uitstekend gedocumenteerd. Voor aanvullende informatie en liveoptredens kan men het beste de stadsgids L'officiel Spectacle (3 fr.) kopen of de mooi vormgegeven Engelstalige stadskrant Passion aanschaffen. Een beperkte agenda treft men ook in het progressieve dagblad Liberation.

Verder zoekt u het natuurlijk zelf wel uit. Tropisch Parijs behelst veel meer dan de summier gegevens die in deze wegwijzer staan. Bovenstaand gidsje is alleen maar bedoeld als hint.

U ziet maar, amusez-vous!

Paul Pinxten

Winkels

Almen Gibirila, Rue du Château-d'Eau: sophisticated, prijzige maar kleurrijke Afrikaanse kleren.

La Robe Negre, Rue Berthollet 17: een kleine winkel met bijbehorend atelier, voornamelijk kleren uit Midden-Afrika.

La Belle Africaine, Rue de Picpus 87: Afrikaanse sieraden, kleren en maskers uit Cameroun en Guinee.

Toto Solde, Rue Poloceau: een soort Hema met veel Afrikaanse spullen, o.a. Afrikaanse stoffen (het veelgekochte kwaliteitsmerk Dutch Wax blijkt in Helmond ontworpen en gedrukt te worden, niet alleen in Parijs populair maar al jarenlang een veel gedragen stof in Afrika).

Restaurants

Fouta Toto, Rue du Nord 3: Senegalees restaurant met een menu voor ongeveer 40 fr. per persoon.

N'Zadette M'Foua, Rue du Château 152: Congolees restaurant, menu plusminus 60 fr.

L'Emeraude, Rue Lecourbe: uitstekende Creoolse keuken, prachtige ambiance, menu ongeveer 80 fr.

Aux Petits Chandeliers, Rue Dageurre 62: veel zeevrucht, menu ongeveer 70 fr.

Markten/groentenwinkels

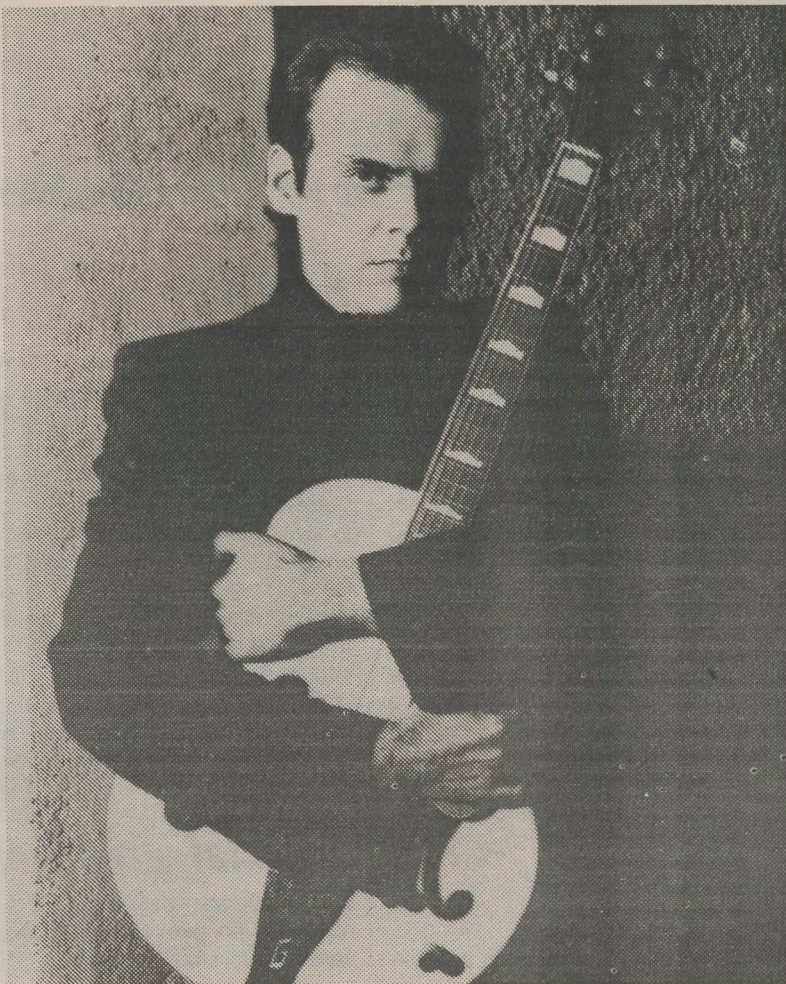
Spécialités Antillaises, Boulevard de Belleville 16: specialiteiten uit de Antillen.

Le Village Africain, Rue de l'Arbalète: een mooie kruidenierswinkel met een zeldzame kollektie schelpen. De in de buurt gelegen straten zijn eigenlijk een grote markt.

Le Manguier, Place de Vénétie: een scala van groenten, gebak, sterke drank (rum uit de Antillen) en zelfs parfumerie.

Stappen

Het nachtleven in Parijs is legendarisch, maar bovenal zeer duur. Nachtclubs en disco's rekenen een entreeprijs (meestal rond de 50 fr.) en de drankjes zijn zeer prijzig (varierend van 20 tot 50 fr. per stuk). Een nachtgelegenheid open rond 11 uur en sluit om 6 uur 's morgens. Hebt u een reputatie waar te ma-

John Hiatt speelt op maandag 12 maart in de Stadsschouwburg van Heerlen.

Het goedkope pak van John Hiatt krijgt nieuwe voering

De Amerikaanse muzikant John Hiatt lijkt na jaren ploeteren eindelijk enig succes te krijgen. John Hiatt heeft reeds een gerespecteerde staat van dienst achter de rug. Hij werd eenentertig jaar geleden in Indianapolis geboren, leerde op zijn elfde gitaar spelen en schreef zijn eerste song op zijn twaalfde. Als tiener raakte hij verslingerd aan Elvis Presley en de "scary negro music", die hij op de radio hoorde. De highschool hield hij snel voor gezien. Als groentje van achttien vond hij een baantje in het mekka van de country and westernmuziek: Nashville. Voor vijftig dollar per week produceerde hij countrydeuntjes die soms een definitieve plaatversie kregen, van onder andere The Three Dog Night en Conway Twitty. Hier leerde hij, hoewel hij een buitenstaander bleef, hoe een song in elkaar steekt. In 1974 bracht John Hiatt twee albums uit, "Hangin' around the Observatory" en "Overcoats" en probeerde zijn geluk als solo-artiest. Hij bezocht in de daaropvolgende jaren met zijn gitaar onder zijn arm, niet minder dan vierendertig Amerikaanse staten én Canada, talloze koffiehuizen en bars. Hiatts platenmateriaal bleef in Amerika onopgemerkt, maar bij het uitbrengen van "Slugline", in 1979, kreeg hij een beperkte aanhang in Europa. De gedreven en inventieve manier van zingen, de cynische teksten, zijn experimenten met reggae bezorgden hem, (geheel onterecht), het oppervlakkige etiket van de "Amerikaanse Elvis Costello". Sinds die tijd krijgt Hiatt van collega's en critici alle steun die hij verdient, maar een doorbraak naar het grote publiek blijft tot nu toe achterwege. Hij verhuurde in 1980 zijn diensten als side-man aan Ry Cooder, werkte mee aan het schrijven van filmmuziek (samen met Cooder verzorgt hij de soundtrack van de ontroerende film over de Chicano-problematiek "The Border").

Op uitnodiging van Nick Lowe (die de tweede kant van zijn uitstekende laatste elpee "Riding with the King" produceerde, sluit hij een samenwerkingsverband met Lowe en Paul Carrack. In de zomer van vorig jaar werd een serie concerten gegeven, (het trio was toen ook hier in

Nederland te zien), waarbij Hiatt de show stal door zijn bezield presentatie en onheilsPELLend stemgeluid. Door geldgebrek gedwongen nam John Hiatt de laatste maanden van het vorig jaar zijn oude stiel weer op, alleen met gitaar en piano was hij ook te vinden op de Nederlandse podia. Met een forse dosis zelfspot gewapend, kondigde hij zichzelf aan met: "Old Cheap Suit is Back". Deze solo-optredens lieten een verpletterende indruk achter. De songs, tot op hun naakte essentie teruggebracht, werden in een aangepaste vertraagde versie gebracht. De emotionele vertolkingen, gesteund door een effectief gitaar- en pianospel, deden denken aan respectievelijk Bob Dylan en Randy Newman. In dat repertoire was ook zijn eerste "Sexy song" te vinden, het niet van humor gespeende "Since his penis came between us". Met zijn laatste elpee "Riding with the King" lijkt het getij te keren. Het album verkoopt gestaag en prijkt al wekenlang zeer hoog in de Elpee Oase van het muziekblad Oor, het favorietenlijstje, samengesteld door critici. Op "Riding with the King" is John Hiatt op zoek naar de eenvoud. Minder verhullende songs, sterke melodieën en een simpele verhaallijn getuigen van een zeer directe aanpak. Deze recente elpee, de zesde van Hiatt, verdient alle aandacht. Kompakte songs in een eigen stijl die bol staan van kwaliteit. Hiatt is een veelzijdig talent die zich bedient van een veelheid aan stijlen; blues, country and western, rhythm and blues. Door het succes van zijn laatste album kan hij zich nu een volwaardige tournee permitteren, hij zal gesteund worden door een uitgebreide backingband. Hoewel Hiatt een rockperformer is, gelooft hij niet in de aanstellerige kant van de rockmythe. Zonder een strikt standpunt in te nemen balanceert Hiatt tussen een verdediging, door middel van humor, vinnig hekelen en de stille hoop, om ondanks of dank zij deze rock and rollmythe te kunnen blijven functioneren en inderdaad rocksongs te kunnen blijven schrijven.

Paul Pinxten

Agenda

Stadsschouwburg

Woensdag 7 maart om 12.30 uur: Hieringe biete met het Maastrichts Salon Orkest (gratis).

Woensdag 14 maart om 12.30 uur: lunchpauzeconcert met accordeonmuziek door studenten van het Conservatorium (gratis).

Donderdag 15 maart om 20.00 uur: „Scenes/sprookjes" door Het Trojaanse Paard, vrijwel woordloos theaterstuk met thema's uit „Oom Wanja" van Tsjechov.

Vrijdag 16 maart om 23.00 uur: Golden Delicious, jazztrio met o.a. bossa nova's en evergreens, theatercafé (gratis).

Filmhuis Maastricht

Donderdag 1 maart tot en met zaterdag 3 maart om 20.00 uur en 22.00 uur: „Christopher Strong" van Dorothy Arzner.

Donderdag 8 maart tot en met woensdag 14 maart om 20.00 uur: „Eraserhead" van David Lynch.

Donderdag 8 maart tot en met maandag 12 maart: „Narayama" van Imamura.

Dinsdag 13 maart om 22.00 uur: „The Atom strikes again", journaalbeelden uit 1945. „Paul Jacobs en de atoommafia" van Willis en Landau.

Woensdag 14 maart om 22.00 uur: „Narayama" van Imamura.

Donderdag 15 maart tot en met woensdag 21 maart om 20.00 uur: „Naughty Boys" van Eric de Kuyper.

Donderdag 15 maart tot en met zondag 18 maart om 22.00 uur: „Tabu" van Murneau.

Podium Posjet (Vijverdal)

Donderdag 1 maart om 20.15 uur: „Fontanmara", een film van Carlo Lizzani.

Dinsdag 6 maart om 20.15 uur: „The Big Store", een film van en met The Marx Brothers.

Donderdag 8 maart om 20.15 uur: „L'Empire des sens", film.

Dinsdag 13 maart om 20.15 uur: „Le Samourai", film.

Donderdag 15 maart om 20.15 uur: „Nou, nou, zo, zo, poeh, poeh..." Wie niet lopen kan wordt ook wel eens moe", door het Janus Theater.

Dinsdag 20 maart om 20.15 uur: „Best Boy", film.

Studium Generale

Maandag 12 maart om 12.00 uur in de Aula Stadsacademie: „De beroepspraktijk van de beeldende kunstenaar", een lezing door dr.

Muskens (IVA Tilburg).

Dinsdag 13 maart om 22.00 uur in Filmhuis Maastricht: „The Atom strikes again" en „Paul Jacobs en de atoommafia".

Donderdag 15 maart Aula RL om 20.00 uur: „Psychosociale effecten van de nucleaire bewapeningswedloop", een lezing door prof. Richter (psychiater in het Duitse Giessen).

Maandag 19 maart Aula Stadsacademie om 19.00 uur: „Beeldend Kunstonderwijs en beroepspraktijk", lezing.

Dinsdag 20 maart Filmhuis Maastricht om 22.00 uur: „Wähle das Leben" van Leiser.

Diversen

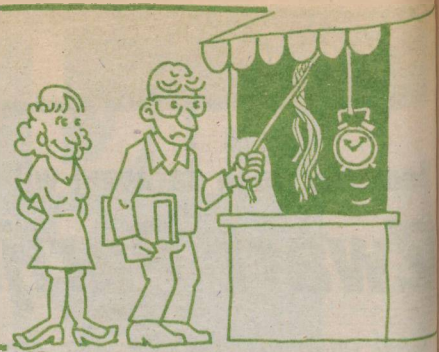
Kunstcentrum Limburg, Bassin 21 Werk van Nost, Verhoeven, Moll, Van den Heuvel, Wijnen en Reinders (tot 10 maart).

Bonnefantenmuseum Exposities over archeologie en industriële vormgeving.

Stadsschouwburg Heerlen **Maandag 12 maart** John Hiatt + Band.

A's Galerie, Sittard Schilderijen en tekeningen van John Pex.

Cultureel Centrum, Hasselt (B.) **Donderdag 1 maart:** Flairck.

Kink Party

Een organisator van vele goedbekendstaande feesten door het gehele land is de Nederlandse Vereniging voor Integratie van Homosexualiteit NVIH COC. Ook in Maastricht heeft deze instantie tot grote tevredenheid van de bezoekers al meer dan tien integratiefeesten, de Pink Party's, georganiseerd. Feesten zoals gezegd, die een integratie van homo's en hetero's beogen, iets wat elke Party weer lukt.

Elf februari jongstleden was het weer zover. De organisatie huurde de Dominicanerkerk af, diende – zoals gebruikelijk – bij de gemeente Maastricht een verzoek in om het sluitingsuur van twee naar drie uur 's nachts te verleggen en organiseerde verder volgens het immer gelijke scenario disco, zang, drank en amusement.

Helaas legde de gemeente een kink in het laatste eindje van de organisatiekabel. Zaterdagmorgen de elfde – jawel, de dag van het feest! – kreeg de organisatie een brief van de burgemeester van Maastricht, waarin hij mededeelde dat hij tot de slotsom was gekomen (na elf Pink Party's) dat deze festivi-

teit niet slechts door leden van het COC c.q. hun introducés bezocht worden, maar ook door anderen. In zijn zorg aantasting van het leefmilieu verder te voorkomen besloot de burgervader dan ook om geen toestemming te verlenen voor het instellen van een later sluitingsuur. Hevig ontsteld nam het organisatiecomité kennis van deze wel erg late mededeling, en paste het programma zo aan dat om 02.00 uur de gasten het pand zouden verlaten. Voor zo'n zestig late gasten was de poort echter al om 01.40 uur gesloten, en ook bij hen heerste onbegrip over het ongevoel van de gemeente. Gelukkig was het niet zo dat hun bijdrage aan het feest bepalend zou zijn voor het financiële welzijn, maar vervelend bleef het.

Het NVIH COC overweegt vanzelfsprekend stappen tegen de vreemde beslissing. Er wordt waarschijnlijk bezwaar aangetekend tegen de beslissing volgens een AROB-procedure, en – doortrapper – er zou een aparte vereniging voor de Pink Party's in het leven kunnen worden geroepen, waarvan alle gasten automatisch lid zijn; gevolg: een besloten avond, en dus zou de gemeente formeel niet meer kunnen weigeren het sluitingsuur te verlengen. Link Party!

Recruut

Orwelliaanse '84-toestanden in het Academisch Medisch Centrum van de Universiteit van Amsterdam, zo lezen we in Verband, het periodiek van de medische faculteit aldaar. Medische directeur Ten Brink zegt in zijn nieuwjaarsrede namelijk het volgende: „Om het doel te bereiken waarvoor dit kostbare AMC is gebouwd, zijn veel, heelveel patiënten nodig. Sommigen hebben misschien de indruk dat we ons daarover niet druk hoeven te maken, omdat die patiënten vanzelf wel zullen blijven komen. Ik verzeker u dat die indruk verkeerd is. (...) Om

Annadal drooggelegd

De directie van ziekenhuis St.-Annadal is van plan de verstrekking van alcoholische dranken in het ziekenhuis aan strenge banden te leggen. Anderhalf jaar geleden ontstond een storm in een borrelglasje toen bleek dat patiënten en personeelsleden her en der in het ziekenhuis en in de personeelsflat ongelimiteerd de tapkraan konden laten stromen. De discussie over de toelaatbaarheid van alcohol in het ziekenhuis leidde tot de instelling van een Werkgroep Alcoholbeleid die enige maanden geleden een rapport produceerde met

richtlijnen die de directie nu bereid is over te nemen. Te verwachten is dat binnenkort de tap in de bezoekershal verdwijnt, dat in de personeelsbar in De Arc pas na 5 uur 's middags alcoholische drank mag worden geschonken en in het personeelsrestaurant zelfs alleen maar op hoogtijdagen. Zelfs een portie donorbloed wordt niet meer met een borrel beloond.

Een kopje koffie kan er nog wel van af. De Ondernemingsraad en de medische staf is om advies gevraagd.

MA LAISE

Uit elkaar

„Hallo Mia, met Ma. Hoe is 't?“
„...“
„WAT zeg je? Nou, dat schijnt in de lucht te zitten. Veertien dagen geleden belde Thei al op met een heel verscheurend liefdesverhaal zonder toekomst, en nu dit weer. Simpele wanneer...?“

„Ach, gottogottogottogot, 't is wat. Maar nu je het zegt, tante Jans en ome Frans zijn óók al uit elkaar. Ze kregen ruzie over een losliggende de plavuis, oma Frans haalt tweecomponentenlijm van zolder, lijmt tante Jans aan de vrieskast, verlaat het huis en is nog niet weerom gekomen. Tante Jans heeft ondanks haar hulpgeroep nog drie dagen moeten leven van bevroren snert en diepgevroren boterhammen...“

„Nou! Het is trouwens alwéér tussen Bér en Renée. Dit keer was het om het bruinbrooddeet uit de Libelle. Bér verhóngerde zowat de dag.“

„En of. Buurman is ook van de sigaretten en zijn vrouw af. Komt door die hoge leraar op de universiteit Floppy de Hoor of zo. Die doet een onderzoek naar roken en dik worden of iets dergelijks. Dus de buurman ophouden met roken, en de vrouw maar commanderen op slagroomtaarten, zuurvlees, rijstevla, friet en unnesop. Daarop buurvrouw het huis uitgevlucht; logeert nu in een weghloophuis.“

„En het is uit met Marie-Thérèse en Pamela. Je weet dat ze al ruzie hadden over wie die paarse juweel aanmocht naar de Pink Party? Nou, en nu is het stukgelopen op de oorbellen van Pam. Want Pamela wilde niet dat Marie-Thérèse één haai ger in deed, maar allebei, toe boorde Marie-Thérèse een overgebleven botje van de Coq au Vin door Pamela's neus, en vervolgens was het uit.“

„Tja, het lijken sterke verhalen, maar dit spant de kroon: Hub en Annemie waren alweer een tijdje uit elkaar hè, maar ze gaan niet meer met elkaar om! Ze waren dokter en aan 't spelen, daar kwam de moeder van Hub achter, en nu mogen ze elkaar niet meer zien... Ook de Kindertelefoon bracht geen uitkomst...“

„En Lei en Gerti kijken elkaar niet meer aan sinds Gerti er achter kwam dat Lei na het eten van spruitjes nooit zijn tanden poets...“

„Ger en Eugène zagen het niet meer zitten omdat hun tweezitsbank zo kraakte...“

„... en Pa is óók al verkouden!“

Min of meer

*Kan ik u helpen?
Een zandloper a.u.b.c.
Dan heb ik voor u een kwarteeuw van 25. Of een kwartaal van 3, of een kwartier van 15.
Geeft u die maar.
Is het voor een cadeautje?
Nee, voor een kwartiertje.*

*Anders nog iets?
Een rugzak verdomme a.u.b.c.
Is het voor een cadeautje?
Nee, voor mijn rug, zak.*

*Sorry, anders nog iets?
Twee vleugels, zwarte.
Voor klassiek of kerstliedjes?
Om uit te slaan, ezel.*

*Sorry, anders nog iets?
Een raket, als ik u niet ontrief.
Dan heb ik voor u model kruis?
Nee, het is om te vliegen.
Gaat u dan heen?
Ja, de tijd trekt al aan,
en ik ben bang voor het laatste kwartier.
Mag het iets meer zijn?*

Raph & Mister Minute

